

શ્રીનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનાથ સુરિશ્વરજી મહારાજશ્રીના પટપર
કર્તાઆચાર્ય શ્રીમદ્વિજયકમલસુરિશ્વરજીના નમઃ

ગુરુગુણ રત્નમાળા

યાને

શ્રી ઉપયોગી સંગીત સુભનમાળા.

ગાંધી પુસ્તક આવધી સમજીને, સાર ગ્રહો ચાણીએ;
સર્વવર્તન સૂતા સૂતને શીખવજો, હે ભારતી દેવીએ;
સવચંદ્ર વીણી ગુંથી મુકુતમની, હંચે ધરી હર્ષને;
માલા આ ગુરુ ગુણ રત્નની બતી, પોચાદશે મોક્ષને.

સ્મરણીય શુદ્ધધર્મ પ્રદાપક આચાર્ય શ્રીમાન વિજય
સુરિશ્વરજી મહારાજના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન શિષ્ય શ્રીમદ્
યાનવાચસ્પતિ મુનિશ્રી લગ્નિવિજયજી મહારાજશ્રીના
શિષ્ય મુનિશ્રી ગંભીરવિજયજીની પ્રેરણાથી

પ્રકાશક.

મોડળ મામ નિવાસી

સવચંદ્ર દામોદરદાસ શાહ.

હેતુ મન્તર શ્રી મુક્તિવિજયજી જેન પાઠરાખા.

કચીપુરા-મોરસદ.

વી. સંવત ૨૪૪૪.

આત્મ સંવત ૨૨૯.

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૪

ક્ર. સં. ૧૯૧૮.

ક્રી. ૨-૪-૮

શ્રી મોરસદ પ્રાન્તીય પ્રેસ-મોરસદમાં પટેલ ખતોરભાઈ

પ્રલાભાઈએ કરાવે માટે છાપી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૫૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૭૩૩૭૫૯ ૨૮૭૭૧૫૧

વિષય ૬ - : ૪૨૧

ન્યાયાંબોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાર્નવ સુરિયરજી મહારાજશ્રીના પટધર
જેનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયકમલસુરિયરજી નમઃ

ગુરુગુણ રત્નમાળા.

યાને

સ્રી ઉપયોગી સંગીત સુમનમાળા.

વાંચો પુસ્તક ભાવથી સમજીને, સ્મર ગ્રહો શાશ્વિઓ;
સદ્વર્તન સૂતા સૂતને શીખવજો, હે ભારતી દેવીઓ;
સવચંદ્ર વીણી ગુંથા સુકુસમની, હૈયે ધરી હર્ષને;
માલા આ ગુરુ ગુણ રત્નની ભરી, પોચાડશે મોક્ષને.

પ્રાતઃસ્મરણીય શુદ્ધધર્મ પ્રરૂપક આચાર્ય શ્રીમાન વિજય
કમલસુરિયરજી મહારાજના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન શિષ્ય શ્રીમદ્
વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ મુનિશ્રી લાખવિજયજી મહારાજશ્રીના
શિષ્ય મુનિશ્રી ગંભીરવિજયજીની પ્રેરણાથી

પ્રકાશક.

માંડળ આમ નિવાસી

સવચંદ્ર દામોદરદાસ શાહ.

હેડ માસ્ટર શ્રી મુક્તિવિજયજી જેન પાઠશાળા.

કાશીપુરા-ખેરસદ.

વીર સંવત ૨૪૪૪.

આત્મ સંવત ૨૨.

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૪

ઈ. સ. ૧૯૧૮.

કીં. ૦-૪-૦

શ્રી ખેરસદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ-ખેરસદમાં પટેલ મનોરભાઈ

કુલાભાઈએ કર્તાને માટે છાપી.

સૂચના.

શ્રીમાળી ગાતિય ધર્મપ્રેમી શા. મગનલાલ હરીભાઈની વિધવા સ્ત્રી મુરજબેન તથા શ્રાદ્ધગુણ વિભૂષિત તથા પરાયણાર્થિ પાનાચંદ મગનલાલની વિધવા સ્ત્રી સાંકળીબેનપોતાના તથા સ્વ. મહુમ પુત્રરત્ન મુળચંદલાઈના સંભારિયે.

પુણ્ય જૈનાચાર્ય શાન્તમુર્તિ શુદ્ધ ધર્મ પ્રપંક શ્રીમાન વિજય-કમળસૂચરજી મહારાજનું ચાતુર્માસ ધર્મચર્ચા તેમજ તેઓશ્રીના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન શિષ્ય શ્રીમદ્ જૈનરત્ન વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિરાજશ્રી લખ્ધિવિજયજી મહારાજશ્રીના નિરંતર વૈરાગ્યમય વ્યાખ્યાનો સાંભળવાથી તેમનું ચિત્ત ધર્મ તરફ ધણુંજ દોરાયું છે, અને ઉત્તમોત્તમ શાસનોન્નતિનો કાર્યોમાં પોતાની ન્યાયોપાજિત લક્ષ્મીનો સારો રીતે વ્યય કર્યો છે. ને તેમની ધર્મભાવના અત્યંત પ્રશંસનીય છે.

આ પુસ્તક પણ સ્વજનતીય સુશીલા ખેડેનોના ઉપકારાર્થે તેમની દ્રવ્ય સહાય વડેજ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. એટલી નફો થોડી છે માટે તે ઉત્સુક ખેડેનોએ અઘ્યા આનાની ટીકીટ મોકલી સ્વર મંગાવી લેવું.

લી.

બોરસદ.

પ્રકાશક.

કાશીપુરા.

સવચંદ દામોદરદાસ શાહ.

સદ્ગુણાલંકૃત ધર્માત્મા યેન સુરજયેન તથા
ધર્મસ્નેહી યેન સાંકળીયેન.

બોરસદ—હૃદયખંડકી.

સુશીલા બહેનો !

આપ દેવ ગુરૂ અને ધર્મનો સેવામાં અત્યંત પ્રીતિભાવ રાખો છો. ક્યાણુ, ગુણવાન, સુશીલ અને જૈનશાસનની ઉન્નતિમાં અતિ ઉત્સાહ ધરાવો છો તેમજ પરમ પુણ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય પર-
માપકારી આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયકમલસૂરિયજીના શિષ્ય જૈનરત્ન વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિ શ્રી લખ્ખિવિજયજી મહારાજશ્રીના વ્યાખ્યાનો સાંમળચાથી અનેક પ્રકારના ધર્મકાર્યમાં પોતાના પૈસાનો સદુપયોગ કરી અનેક પ્રકારનો લાભ લીધો છે. વળી તન, મન, અને ધનથી પરોપકારનાં કાર્યો કરવામાં નિરંતર ખંત ધરાવો છો અને વિશેષમાં મહાત્માશ્રીના પધારચાથી આપે આપની ઉદાર ભાવનાથી આપણીકોમન. સુઉદયરૂપ સ્ત્રી કેળવણી તરફ આપનું લક્ષ દોરાએકું હોવાથી તેઓને સન્નીતિ માર્ગદર્શક આ ઉત્તમ પુસ્તક સ્ત્રીઓની ઉન્નતિમાં સહાયક થાય તેમ હોવાથી ગુરૂગુણ રત્નમાળા યાને સ્ત્રી ઉપયોગી સંગીત સુમનમાળા ને આપના પૂનિત કંઠમાં આરોપણ કરી હું કૃતાર્થ થાઉં છું.

આપનો સાધર્મી બંધુ

સવચંદ ડી. શાહ.

પ્રસ્તાવના.

સુશીલ બાંધવો અને બહેનો:—

આપણા સમાજમાં સ્ત્રી જાતિ માટે ગદ્ય તેમ પદ્યમાં ધર્મ નીતિ વિષયીક સાહિત્યો ઘણાં ન્યુન પ્રમાણમાં છે. અને જે છે તેમાં પણ આપણા અદ્યત્ત સ્ત્રી સમાજને ઘણા ન્યુન પ્રમાણમાં છે.

વસ્તુતઃ સ્થિતિ એવી છે કે સ્ત્રી સમાજ બહુ અગ્ર દશામાં છે. તેમાં અઘાપિ વિદ્યા પ્રચાર એટલા ઓછા પ્રમાણમાં છે કે હજી સાહિત્ય વાંચનની અભિરૂચી અથવા તે વાંચવા સમજવા જેટલું જ્ઞાન બહુજ ઓછા ભાગમાં છે, તેમાં મોટા ભાગ માટે જોઈશું તો નવીન દૃષ્યમાં સરળ અર્થવાણાં ગીતો, ગરબા, રાસડા વિગેરે ઉપર પ્રીતિ ધરાવતા માણસ પડે છે. આવા હેતુથી ગીત સામગ્રીનું વાંચન જે સમ્યક્ પ્રકારે સંગ્રહીત કરવામાં આવે તો તે સમાજને ઘણુંજ ઉન્નતિના સાધનભૂત થશે એવી મહાત્માશ્રી તરફથી પ્રેરણા થવાથી સ્ત્રી જાતિને જે સ્વાભાવિક છે તે સંગીતનું શાસ્ત્રીય રીતે જ્ઞાન આપવાની પ્રયાત્નો પ્રચાર અને તે દ્વારા નિર્દોષ આનંદની પ્રાપ્તિનો લાભ સારી રીતે મળે તેવા હેતુથી જ્ઞાન સંપત્તિના પ્રમાણમાં તેમજ ધાર્મિક બાબતોનું જ્ઞાન અને બોધ ગીતો દ્વારા પ્રાપ્ત કરી શકે તેવાં સુબોધક કાવ્યો ઘણાજ શ્રમે સંગ્રહીત કરી આ પુસ્તક છપાવવામાં આવ્યું છે. પુસ્તક છપાવવામાં સુઘ બહેન સુરજબેન તથા બહેન સાંકળીબેન પોતાના તથા પુતાના મહુન પુત્ર મુળચંદભાઈના શ્રયાર્થે આ બુક છપાવવામાં જે કાંઈ આર્થિક સહાય કરી છે તેવણીનો તથા સાથે રીખવાવાળા શા. પીતાંબર હરીભાઈના પુવરત્ન મોહનલાલભાઈ નો તથા પરમ ઉસાડી ધર્મપ્રેમી તેઓના લઘુ બ્રાતા હેમચંદભાઈ તથા સન્મિત્ર મહીજીભાઈ જગનલાલ પેન્ટરનો સહર્ષ આભાર માનવામાં આવે છે.

વિદ્વન્નનો પાસે ઉદ્ભવિત સ્ખલનાની ક્ષમા યાચી વિરમું છું.

સુસ્તુકિંબહુના.

ધૃતિ શાંતિ: ॥ ૩ ॥

પ્રકાશક.

સવચંદ દામોદરદાસ શાહ.

હૈડ મારતર શ્રી મુક્તિવિજયજી જૈન પાઠશાળા—ખોરસદ.

શ્રી જેન રત્ન યાજ્ઞ્યાન વાચસ્પતિ
મુનીશ્રી લક્ષ્મીવિનય મહારાજ.

ગુરુ ભક્તિ નિમિત્તે જ્ઞાતવનાર.
શાંત દેશવંદ મોદનનાત-પારસદ

॥ મહાવીર વિજયતેતરામ ॥

ગુરુગુણ રત્નમાળા.

મહાવીર સ્તુતિ.

ત્રોટક છંદ.

- નમો વીર વિશ્વ ધર ધીર સદા, નમતાં ન પડો ભવ કૂપ કદા;
સુર ઈંદર ગણધર જસ નમે, નમતાં ન ભમે ભવ ભય કો વમે. ૧
- દયા દાનનિધિ કહે શુદ્ધ વિધિ, માને સો પાવે સડક સુધી;
હમ દુઃખ હરો પ્રભુ સુખ કરો, તુમ ગુણ મકરંદકો મૈં ભમરો. ૨
- પ્રભુ વીર કરમ હરિ તીર તુમે, ચરણા શરણા તુમરા હૈં હમેં;
સુખ શાન્તિ કરી ભવ તાપ હરિ, શરણાગત તારો હાથ ધરી. ૩
- ગુર કોટિ સદા શુભ સેવ કરે, નવ સ્વર્ણ કમલ પદ કમલ હરે;
એસે પ્રભુ વીર જીજ્ઞાસુ ગમેં, જો ચાર કપાયકોં નિત્ય દમેં, ૪
- સિરિ વીર પ્રભુ રવિ સુખ કરેં, મહા મોહ તિમિર અધ દૂર હરે
નિજ લગ્નિષ્ઠમેં નિજ સમાન કરે, તમ ચરણકમલમેં કોન પરે. ૫

ગુરુ સ્તુતિ.

ત્રોટક છંદ.

- વિજયમાનન્દ આનન્દ રૂપ સહી, તુઝસે મમતા અતિ દૂર રહી;
ભવ તાપ હરી સુખ શાન્તિ વરી, પરમાતમ પદમેં ચિત્ત ધરી. ૧
- ગુરુ જ્ઞાન સુધારસ પાન કરે ભવિ જીવનકે સંતાપ હરે;
ગતિ માનવકો દેવ સાની કરી, મોહ રૂપ મહા અધિકાર હરી. ૨
- નદ પંચ નિવાસી વિદ્યાર કરી, ગુર્જર દેશે ગુરુ પાવ ધરી;
વિષ્ણુખી અતિ વિદ્યાર કરી, જસ હીરની દેશ વિદેશ કરી. ૩

નહીં સેવકપેં મમતા વેં કરેં, નિર્મોહી ગુરુ દુઃખ દંદ હરે;
 અધ્યાતમ પદમેં ચિત્ત ધરી, ગુરુ દેશના દે ભવ પાર કરો. ૪
 સૂરિ છત્તીશ ગુણ અહોનિશ ધરે, ઉપકારકો દેશ વિદેશ કરે;
 હસ સહસકી શ્રદ્ધા શુદ્ધ કરી, સુખ શાન્તિસે શુદ્ધ ગતિ હૈં વરી. ૫
 ગુરુ સૂરિ કમલકે ચરણ ધરી, દેખી ન સુની તુમકી રતિ કરી;
 અખ લખિંધ કહે ગુરુ હાર કરી, કરો પાર નૈયામઝ ધાર પરી. ૬

ધનાશ્રી.

વિજયાનંદ સુખકાર સેવો તુમ, વિજયાનંદ સુખકાર, અંચલી.
 નિત્ય વો આતમ રૂપમેં રમતે, અનુભવ સુખ ભંડાર—સેવો તુમં ૧
 નિજ સમ પરકો નિત્ય સમજતે, નીતિ નિપુણ થે ઉદાર—સેવો તુમં ૨
 દેશ પંજાબકો પ્રથમહી તારી, આયે ગુજરાત મજાર—સેવો તુમં ૩
 શ્રી સિદ્ધાચલ દરસ કરીને, શુદ્ધિવિજય ગુરુ ધાર—સેવો તુમં ૪
 અમેરીકા લાંડન તક મશહૂર, નામ પાયાથા ઉદાર—સેવો તુમં ૫
 સંઘ સકલ મિલ સૂરિ પદ દીનો, શ્રી પાલીતાના મોજાર—સેવો તુમં ૬
 અતિ સુંદર કતિ અન્ય રચિને, કિયો હં ઠૈન ઉદાર—સેવો તુમં ૭
 હિંદ આતમરામ સુહાવે, નામ જિન્હાંકા શ્રીધાર—સેવો તુમં ૮
 દેશ પંજાબ શ્રી ગુજરાં વાલા, પહુંચે સુનિ સિરદાર—સેવો તુમં ૯
 જોડ સુદિ ઓન્નીસાચેપન [૧૯૫૩] આહમ મંગળવાર—સેવો તુમં ૧૦
 અહંત અહંત સુખસેં જપતાં, પહુંચે સ્વર્ગ દુવાર—સેવો તુમં ૧૧
 જિસ ધર ગુરુકા નામ સહારા, ઉસ ધર મોજા બહાર—સેવો તુમં ૧૨
 સૂરિ કમલ ચરણોંકા સેવી, લખિંધવિજયકો આધાર. સેવો તુમં ૧૩

ગુરુ દર્શન.

આલો સાહેલી ભુવનેશ્વરીના એ રાગ.

આલો સાહેલી (૨) ગુરુવરના સહુ, સ્નેહ થકી દર્શન કરીયે;
 સર્વ મનોરથ સદા કળે ત્યાં, ગામાં જતાં દરીયે,

દુઃખ હરનારા સુખદ વાક્યને, ભાવ ધરી શ્રવણે ભરીયે;
આનંદમય આરામ તણને, વિષમય વનમાં નવ ફરીયે.
તન મન ધનનો ત્યાગ કરી સહુ, ધર્મ મૂર્તિ આગળ ધરીયે;
કરુણાસાગર તણી કૃપાયે, આ ભવસાગરથી તરીયે.

શુરના દર્શન માટે જતી વેળાએ બોલવાનું ગીત.

રાગ— રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેજોરે.

ચાલો બહેનો આજ દર્શન કરવારે,
પાપ તાપ સંતાપને હરવા. ચાલો બહેનો આજ. ટેક.
પાંચ મહાવ્રતને ધરનારારે, શાન્તિ સર્વ સ્થળે કરનારારે;
તારી બહુ જીવને તરનારા, ચાલો બહેનો આજ. ૧
મારા ગુરુ છે જ્ઞાનના દરિયારે, ભારે ભારે શુભોચી ભરીઆરે;
જગનો ઉદ્ધાર કરવા અવતરીઆ. ચાલો બહેનો આજ. ૨
જેની અમૃત સરખી છે વાણીરે, પથ્થર જેવાને કરી દીયે પાણીરે;
એને અંતરમાં અમે આણી ચાલો બહેનો આજ. ૩
શાંત દાંત છે સુખકર સ્વામીરે, નાખ્યા વિષય વિકારને વામીરે;
રહ્યા વૈરાગ્ય ભુવને વિરામી, ચાલો બહેનો આજ. ૪
સંશય સરલપણે છેદનારારે, ભેદ ભાવનો ભય ભેદનારારે;
સંકટ સમભાવથી વેદનારા, ચાલો બહેનો આજ. ૫
જેના દર્શનથી દુઃખ જાવેરે, આધિ વ્યાધિ ન આગળ આવેરે;
સુખ સકળ પ્રદેશે થાવે, ચાલો બહેનો આજ. ૬
સદ્બોધ શ્રવણ આજે કરશુંરે, મહા પુરુષોના પગલે અનુસરશુંરે;
સંતશિષ્ય થઈ ધ્યાન ધરશું. ચાલો બહેનો આજ. ૭

મહાવીર જીવન.

૧

બહેની શાસ્ત્રો વખાણેરે, સુગુરવરની વાણી;
 સુણી કાર્ય આદરીએ જો, કરે જગ સુખ લહાણી. બહેની.
 પ્રાણી સેવાનો મંત્રજરે, પ્રભુ મહાવીરે દીધો;
 નીજ જીવનથી જગનેરે, અમોલો બોધ દીધો. બહેની.
 નીજ વડીલની સેવારે, પ્રેમે દીલબર કરવા;
 નવ રાખી લગારેરે, સુખદ સંયમ પરવા. બહેની.
 પ્રભુ પરકેપકારીરે, પરદુ ખે દીલ બળે;
 જગલિત વિણુ જોતેરે, જરાએ ન જંપ વળે. બહેની.
 સતિ મંદન આળાએ, હૃદયબર રહી આશે;
 પ્રભુ પોતે પધાર્યારે, ગાયરીએ દિલ્લાસે. બહેની.
 દુઃખ લોકો દેતારે, હસે અને પ્રાણુ હરે;
 એવા સર્પની કિપરેરે, પ્રભુ નેહ નજર કરે. બહેની.
 પ્રભુ રાક્ષસ કિપરેરે, કાર્યોત્સર્ગ કરવા;
 દયા આળી પધારેરે પતિતને કિદરવા. બહેની.
 આળ્યો રંદ બિખારીરે, દારિદ્રે મુંઝામુંઝા;
 આળી વસ્ત્ર વહાલેરે, ટાળી પીડ દુઃખદામ. બહેની.
 કરે યજ્ઞ પીડારે, આપે સંદેહ જનને;
 આળી બોધને તર્યારે, હરી પીડા જગજીવને. બહેની.
 હંદ્ર ભૂતિ આદિરે, સંશય ટાળી ભક્ત થયા;
 પ્રભુ મહેર જ્યાં વરસીરે, ભવ તણુ બંધ ગયા. બહેની.
 એમ અનેકને તર્યારે, દયાળુ પ્રભુ વીરે;
 નિજ જીવનથી દીધારે, સુબોધ શ્રી મહાવીરે. બહેની.
 સેવા સ્નેહથી કરજોરે, જગ પ્રાણી જગની;
 પ્રભુ એમજ કહે જો રે, સદ્ગુણ બર ગુણ કરાળી. બહેની.

શ્રી કલ્પસૂત્રની ગુંદલી.

૨

સહીયર મુણીયેરે, ભગવતી સૂત્રની વાણી; એ દેશી

ભવિયણ મુણુજેરે, કલ્પસૂત્રની વાણી;

મીઠી લાગેરે વાણી અમીય સમાણી. આંકણી.

- કલ્પસૂત્રની મોટી મહીયા, વીર જિજ્ઞાસુ વખાણે;
 જાતમ ગણુધર વીર વચનને હૃદય કમળમાં ધારે. ભવિં ૧
- અરિહંત સમ નહીં દેવ જગતમે, પદમે પરમ પદ મોટું;
 તીરથમે શવૃંજય જાણે, સૂત્રમે કલ્પ વખાણે. ભવિં ૨
- દેવ ગણોમે ઈંદુ છે મોટા, તારાગણુમે ચંદ્ર;
 ન્યાય નીતિમે રામ વખાણે, કામ રવરૂપમે જાણે. ભવિં ૩
- રૂપવતીમે રૂડી રંભા, વાણંત્રમે જેમ બંભા;
 મજ્જવરમે ઐરાવાણુ કહ્યે, વૃક્ષમે રાવણુ લહ્યે. ભવિં ૪
- બાણાવલીમે અર્જુન બલિયો, ગુણુમે વિનય જ્યુ બાણીયો;
 મંત્રમાંડી નવકારજ જાણે, યુદ્ધમે અભવ ગવાજો. ભવિં ૫
- સર્વ વૃક્ષમે કલ્પવૃક્ષ જેમ, અધિક વડાઇ ધારે;
 સર્વ સૂત્રમે કલ્પસૂત્ર તેમ, પાપ કલંક નિવારે. ભવિં ૬
- કલ્પસૂત્ર જે બણુશે ગણુશે, નિસત વાર સાંભલશે;
 વીર કહે સાંભળજે જાતમ, તે ભવસાયર તરશે. ભવિં ૭
- નિધિ રસ નિધિ ઈંદુ વત્સરમે, રહી સંતાર ચામાસું.
 વીરવિજય કહે વીર પ્રભુડી વાણીમે નદિ કાચું. ભવિં ૮

પણુસણુ પર્વ ગીત

૩

સજની મોરી, પર્વ પળુસણુ આવ્યારે, સં ભવ્ય જીવ મન ભાવ્યારે;
 સં હીપ નંદીસરે જાવેરે, સં દેવ અહાર્ય મનાવેરે. ॥ ૧ ॥

સં શ્રવા ભિગમનો પાઠરે, સં કરે સિવિધ પણે દાઠરે;
 સં ગામ નમર નર નારરે, સં નિજ શક્તિ અનુસારરે. ॥ ૨ ॥
 સં દાન શિયલ તપ ભાવરે, સં ભવ જળ તારણ નાવરે;
 સં પૂજા પ્રભાવના થાયરે, સં મનમે' હર્ષ ન માયરે. ॥ ૩ ॥
 સં સાધુ રહે ચક્રાસરે, સં સફલ થઇ મન આસરે;
 સં લોચ કરે મુનિરાજરે, સં અઘ્યંતર ગુણ કાજરે. ॥ ૪ ॥
 સં સોહાગણુ વદે નાથરે, સં એકજ ધર્મ છે સાથરે;
 સં કલ્પ ધરે પધરાવેરે, સં લેખએ જન્મનો દહાવેરે. ॥ ૫ ॥
 સં સાડંબર ગુરૂ પ.સેરે, સં આવિયે અતિ ઉદાસસેરે;
 સં જ્ઞાન ભક્તિ શુભ કીજેરે, સં ગુરૂ હસ્તે કલ્પ દીજેરે. ॥ ૬ ॥
 સં કીજે અર્જ કરજેડીરે, સં સંભલાવો કર્મ તોડીરે;
 સં સત્ર કલ્પ વ્યાખ્યાનરે, સં સુશ્રિયે અગિય સમાનરે. ॥ ૭ ॥
 સં ધર્મ સારથી જાણેરે, સં શ્રી દેવી સ્વપ્ન વખાણેરે;
 સં મોરી, સ્વપ્નપાઠક બોલાવેરે, સં જન્મ શ્રી વીરનો થાવેરે. ॥ ૮ ॥
 સં પ્રભુએ દીક્ષા ધારારે, સં મોક્ષ ગયે કર્મ જારીરે;
 સં શ્રી આદિનાથ વખાણરે, સં પટાવડી છે પ્રમાણરે. ॥ ૯ ॥
 સં મોરી સામાચારી પ્રધાનરે, સં ખારસો નવ વ્યાખ્યાનરે;
 સં સંવત્સરિ પડિકમિયેરે, સં સર્વાપરાધને ખમિયેરે. ॥ ૧૦ ॥
 સં આતમ આનંદ ભરિયેરે, સં શિવ લક્ષ્મી હર્ષ વરિયેરે;
 સં વલ્લભ ધર્મ મનાવેરે, સં આતમ હર્ષ વધાવેરે. ॥ ૧૧ ॥

૪

પર્વ	પુણ્ય	પવિત્ર	બેની	આવીયારે;	
સહુ	સજ્જનને	અંતરે	તે	ભાવીયારે.	પર્વ.
બેની	સદ્ગુરૂ	કહે	છે	એવા પર્વમારે;	
કરે	શ્રવન	સફળ	સંસારમારે.		પર્વ.
બેની	દુષ્ટ	સંગ	કપાયનો	હાંડીયેરે;	
બેની	સુખદ	સંગ	કર્તવ્યથી	માંડીયેરે.	પર્વ.

એની ક્રોધ લોભ હર્ષ્યા માન મદ તજ્જેરે;	
એની સેવિકા થવાને સુશિક્ષતા સજ્જેરે.	પર્વ.
એની ઝેર વેર ક્ષેષ ખીજ તોડીએરે;	
એની સંપ થકી કુટુંબને ન્નેડીએરે.	પર્વ.
એની સર્વ જીવ આત્મ સમા નાણીએરે;	
મન, મોટે ક્ષમા કરી નાણીએરે.	પર્વ.
એની જીવન સફળ પરમાર્થથીરે;	
નવ આબહારો નાણી જ્ઞેન સ્વાર્થથીરે.	પર્વ.
એની શત્રુ મિત્ર સૈને રનેદ આંગણેરે;	
લઈ દઈ ક્ષમા નિમંત્રણે દિત દારણેરે.	પર્વ.
એની સતીઓના ઓધને અનુસરીરે;	
મહાવીર તણો વારસો કહે પરીરે.	પર્વ.
પ્રાંતે પર્વમાં પ્રાંતગા લેજે એટલીરે;	
કરીશ એવા નિઃસ્વાર્થ થશે તેટલીરે.	પર્વ.
કરી સિદ્ધ પણ વર્તને બતાવજેરે;	
એની સંસારમાં સ્વર્ગ સરજવજેરે.	પર્વ.
એની એજ મહા પર્વતા શુભ મોધ છે રે;	
એની એજ જીવન સાર્થકના શોધ છે રે.	પર્વ.

મુનિરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની ગહુલી.

૫

મન માને નહી સૌ ફેરા સમાજકુ' તોય શું થાય. એ રાજ.	
ગુરુ ગુણવંતા, દેશ વિદેશ વિચરતા ભવિજન તારતા,	
મત પાખંડી, ખંડન કરિ મહિમા જન ધર્મ વધારતા,	એ ટેક.
પંજાબ દેશ સુંદર પાયા, ઉત્તમ ક્ષત્રી કુળમાં આયા;	
લઘુ વય દિક્ષા લે ગુરુરાયા,	ગુરુ ૧
કુકર સંજમ પરિસદ વેડી, જન આગમ સાર લલો જ્યો;	
હુંડકમત ત્યાગ કર્યો તેથી,	ગુરુ ૨

ગુરૂ જ્ઞાન તણા દીસે દરિયા, બવોદધિ તારણુ પ્રવહણુ મળીઆઃ
 શ્રુતસાયર અભિરસથો ભરીયા, ગુરૂ. ૩
 બહુ હુંડકને શ્રાવક કરીયા, છન ધર્મ વિશે તે અનુસરીયા;
 મુનિ દિપદેશે ભવગ્ગળ તરીયા, ગુરૂ. ૪
 ખટ દર્શન પંડિતપદ વરીયા, જસ દેખી અન્યમતિ ડરીયા;
 ગીતારથ ગુરૂ ગુણુથી ભરીયા, ગુરૂ. ૫
 દસવીસ શીષથુ વિચરંતા, આવ્યા ગુરૂ ગુર્જરમાં ફરતા;
 શુભ રાજનગર પાવન કરતા, ગુરૂ. ૬
 ઓગણીસે શુવાળીસ સામે, મુનિ આતમરામ રમણુ માહામે;
 જસ દરિસણુ પાપ સકળ બાળે, ગુરૂ. ૭
 આગમ વાણી કરણા બાવે અતિ ગહન અર્થથી સમજાવે;
 વિતરાગગિરા ગુરૂ ગરજાવે, ગુરૂ. ૮
 અમૃતધારા વરરયા વાણી, ભવિ હૃદયભૂમિકા બાંજાણી;
 અતિ શુષ્ક ખીજ અંકુર આણી, ગુરૂ. ૯
 લઘુ વયમાં જ્ઞાન દશા જગી અનુભવ રસ લીલાલય લાગી;
 છન આગમ તત્ત્વ વીણા વાગી, ગુરૂ. ૧૦
 જંગમ તીરથ છે મુનિરાયા, ભવ અટવિમાં શીતળ છાયા;
 અમ પુન્ય થકી દર્શન પાયા, ગુરૂ. ૧૧
 કરણુનિશ્ચિ વીનતી ચીત ધરજો, આ રાજનગર પાવન કરજ્યો;
 સાકળચંદના પાતક હરજ્યો, ગુરૂ. ૧૨

આચાર્ય શ્રી વિજયકમલ સુરીશ્વરજી મહારાજની
 ગહુંલી.

૬

ધન વટા ભુવન રંગ છાયા—એ રાગ.

નમું શ્રી આચાર્યજી મહારાયા, જિન શાસન જય વરતાયા;
 મુરા બાલ થકી બ્રહ્મચારી, જ્ઞાનાદિક ગુણુના ધારી;
 વૈરાગી ત્યાગી મુહાયા.

નમું. ૧

વિચર્યા બહુ ગામેગામ, જન પ્રતિ મોઢ્યા બહુ દામ;
સમતા ગુણ ઉરમાં લાયા. નમું. ૨

બ્રહ્મચારી પૂર્ણ પ્રતાપી, દશ દિશમાં કીર્તિ વ્યાપી;
બડતોના મનમાં બાવ્યા. નમું. ૩

અદ્વાણુ ધમે પૂરા, ક્રિયાઓમાં નિશદિન શરા;
તણ દુર મમતાને માયા. નમું. ૪

શ્રી જન શાસન પાટે, બેઠા છે ઉદ્ધાર માટે;
શુદ્ધ સંયમની લય લાયા. નમું. ૫

ઓગણીસ ચુંભેતેર સાહે, કીધું બોરસદ ચોમાસું દયાજે,
સાથે વાયસ્પતિ મુનિરાયા. નમું. ૬

વંદુ સદ્ગુર ગુણુ ધારી, એવા ગુરની બલિહારી;
'સર્વચંદ્ર' ગુર ગુણુ ગાયા, નમુંશ્રી આચાર્યજી મહારાયા. ૭

શ્રીમદ વાયસ્પતિ મુનિ શ્રી લલિધવિજયજી મહારાજની ગહુંલી.

૭

નેક નજર દરે નાથજી—એ રાગ.

શ્રી લલિધવિજય ગુર વંદીયે. જેથી ભવતર કંદ નિકંદીયે જીહો. ટેક.
જેની અમૃતધારા સારીખી ગુણુ ખાણી વાણી વખાણીએ જીહો. શ્રી. ૧
નિત્ય અમૃતધારા વરસાવીને, જન પ્રતિબોધે સદૈવ જીહો. શ્રી. ૨
જેના જ્ઞાન તણો મઠ મા ધણો, આપે બોધને કરે ઉપગારજો. શ્રી. ૩
તજી મોહ માયા સંસારની, કરી મોક્ષ તણી છુટાજીહો. શ્રી. ૪
'સર્વચંદ્ર' કહે મુનિ તે નમો, જેવી દૂરિત જશે બધાં દૂર જીહો. શ્રી. ૫

ગુર મહારાજ પધારે ત્યારે માવાની ગહુંલી.

૮

જીરે આજ ઓચ્છવ વધામણાં, જીરે આવંદો નહી પાર;

જીરે પૂર્વ પુણ્યથી પામીયા, જીરે ગુરુદર્શન મનોહાર.	ગુરુ ૧
જીરે આંગણે કલ્પતરુ ફળ્યો, જીરે અમૃત વરસ્યા મેહ;	ગુરુ
જીરે કામકુંભ આજે મળ્યો, જીરે પધાર્યા ગુણગેહ.	ગુરુ ૨
જીરે ભવિક જીવને તારતા, જીરે વિચરતા દેશ વિદેશ;	ગુરુ
જીરે અમૃત વાણી સુણાવીને, જીરે દુર કર્યા ભવિ ક્ષેશ.	ગુરુ ૩
જીરે પંચ મહાવ્રત પાળતા, જીરે ષટ કાયના પ્રતિપાળ;	ગુરુ
જીરે રાગરોષાદિ ટાળતા, જીરે વારતા આળપંપાળ.	ગુરુ ૪
જીરે ઉત્તમ ગજ પેરે ગાજતા, જીરે સાચર સમ ગંભીર;	ગુરુ
જીરે જ્ઞાન ધ્યાને કરી દીપતા, જીરે મેરુસમ વન ધીર.	ગુરુ ૫
જીરે રવિસમ તેજે તપ તપે, જીરે શીતળ ચંદ્ર સમાન;	ગુરુ
જીરે નરનારી ટોળે મળી, જીરે કરે ગુરુગુણ ગાન.	ગુરુ ૬
જીરે સંઘ સકળને તારવા, જીરે પધાર્યા ગુરુ મહારાય;	ગુરુ
જીરે દુર્લભ ગુરુ દર્શન થકી, જીરે આનંદ અંગ ન માય.	ગુરુ ૭
જીરે શ્રી જિન વીરવિભુ તણી, જીરે મસ્તકે ધરતા આજુ;	ગુરુ
જીરે મણિવિજય ભાવે ભણે, જીરે ગુરુ દીકે કોડ ફડવાણુ.	ગુરુ -

ગુરુ વિહાર કરે ત્યારે ગાવાની ગાડુંભી.

૯

હાંજી સરસતી સ્વામીને વિનવું, હાંજી સદ્ગુરુ લાગું છું પાયરે;
 હાંજી શીયાળો શેને આવીયો, હાંજી ગુરુજી થયા ચાલણુહારે.
 હાંજી ગુરુજી ચોમાસુ વહી ગયું, હાંજી વહેતાં ન લાગી વારરે.
 હાંજી ગુરુજી ૧. એ આંકણી.

હાંજી પડિકમણા પોસાતણી, અમને હોંથ રહી અધુરીરે;
 હાંજી વળારે વિશેષે વખાણની, હાંજી કહો કેમ થાશે પૂરીરે. હાં ૨
 હાંજી વહોરવા કોણુ પધારશે, હાંજી કોણુ દેશે ધર્મ લાભરે;
 હાંજી પચખાણુ કોણુ કરાવશે, હાંજી ગુરુ વિના સવિ આભરે. હાં ૩
 હાંજી વ્યાખ્યાન કોણુ સુણાવશે, હાંજી કોણુ દેશે કિપદેશરે;

હાંજી સુગને કોણ સમજાવશે, હાંજી કોણ હડાવશે કલેશરે. હાં ૪
 હાંજી ટળવળતાં અમને મૂકી, હાંજી ક્યાં ચાલ્યા મહારાજરે;
 હાંજી નિર્મળ ગુરુ દર્શન વિના, હાંજી કેમ સરશે અમ કાજરે. હાં ૫
 હાંજી ગુન્હા ધણા છે અમ તજા હાંજી મનમાં ધરશે ન લગારે;
 હાંજી પાછા વહેલા પધારને, હાંજી દેખે ઉપદેશ સારરે. હાં ૬
 હાંજી આવક માગે સુખડી, મારા નવણે વધુટે નીરરે;
 હાંજી મામકલ્પ ગુરુ અહી કરો, હાંજી સંધ થાય છે દીક્ષગીરરે. હાં ૭
 હાંજી રાખ્યા કોટના નવિ રહે. એમ સદ્ગુરુ કહે અણગારરે;
 હાંજી આવકને વળી સાધુને, છે આહાર લગે વ્યવહારરે. હાં ૮
 હાંજી વ્રત લીધા ન વિસારજો, તમે નિત્ય ગણજો નવકારરે;
 હાંજી તુમને તે ફરીને વંદાયથું, એમ શ્રી ગુરુ કહે અણગારરે. હાં ૯
 હાંજી વાંદી આવક સૌ પાછા વળ્યા શ્રી ગુરુ કરે વિહારરે;
 હાંજી બાવવિનય કવિરાયના, તપમચ્છમાં સીરદારરે. હાં ૧૦

ગુરુ મહારાજ વિહાર કરે ત્યારે ગાવાની ગહુંલી.

૧૦

ગુરુરાજ હવે ક્યાં મળશેરે, મમ ભાગ્ય દશા ક્યાં ફળશેરે;
 તુમ સેવક ક્યાં જઈ ઠરશેરે, ગુરુરાજ હવે ક્યાં મળશેરે. ૧
 મીઠી વાણી છે સાકર શેલરે, થાય હૃદયમાં અમૃતવેલરે;
 ચાલે ધર્મરૂપી રસ રેલરે, ગુરુરાજ ૦ ૨
 ગુરુ વિહારની વાત જાણીરે, નર નારી ભરે નેત્ર પાણીરે;
 જાયે નિર્મળ ગુણની ખાણીરે, ગુરુરાજ ૦ ૩
 સુનિરાજ તુમે મહારાજરે, રહો અવિચળ અમ શિરતાજરે;
 કીધાં ભવ્ય જનોનાં કાજરે, ગુરુરાજ ૦ ૪
 દીપે આસન વીરના જેવુંરે, બેઠા સમવસરણમાં તેવુંરે;
 લાગે સંધ સકળને એવુંરે, ગુરુરાજ ૦ ૫
 જૈન ધર્મ રત્ન શુભ પામીરે, ટળ્યાં કર્મને કાર્તિ જામીરે;

કહે શ્રાવિકા શિર નામીરે,

ગુરુરાજ ૦ ૬

લાવણી.

૧૧

અરી તુમ દેખોરી નૈના, ગુરુ દેખત તન મન ચૈના. ॥ અરી ૦ ॥ ૧ ॥
 ગુરુ ગુરુ જગ જન કહે, ગુરુ ગુણુ જાને ન કાય;
 જો ગુરુ ગુણુ કો જાનસી, પાવે શુભ ગુરુ સોય.
 પ્રથમ ગુરુ ગુણુ કરશે જૈનો, જિસે સદ્ગુરુ તે દૈના ॥ અરી ૦ ॥ ૧ ॥
 પાંચ મહાવત પાલતે, દયા તણાં બંડાર;
 જુડ કબી નહીં બોલતે, ત્યાગી ચોરી નાર.
 મોહ મમતા મેં નહીં પૈના, દામ કોડીબી નહીં લેના ॥ અરી ૦ ॥ ૨ ॥
 માધુકરી બિક્ષા ચરે કરે ધરમકે કામ;
 શત્રુ મિત્ર દો સમ ગિને, જપે નિરંતર નામ.
 નિરંતર નિજ ગુણુ મેં રૈના, કરમ દલસે નિસ દિન પૈના ॥ અરી ૦ ॥ ૩ ॥
 તપ જપ સંયમ સાધતે, જ્ઞાન ધ્યાન પરવીન;
 શુદ્ધ સમાધિ સાધકે, અનુભવ રસમે લીન.
 નહીં ડેરા પાકે પૈના, નિરંતર રમતેહી રૈના ॥ અરી ૦ ॥ ૪ ॥
 ઇસ કળયુગ કે ખીચમે, જૈસે ગુરુ ગુણુ ધામ;
 હિતકારી જગ જીવકે, હોયે આતમારામ.
 કિસીને સરણુ નહિ દૈના, ગુરુ સરણુ વલ્લભ લૈના. ॥ અરી ૦ ॥ ૫ ॥

લાવણી.

૧૨

સંગ નર પરનારી હરના, મિટે કરમદા બાંધ બવાંતર નરક કુંડ
 જરના । સંગ । અંચલી ॥
 સંગ પરનારાકા ખોટા, રહે નિરંતર ખોદ જગત મેં અપજસ હોય
 મોટા । સદા ચિંતાતુર ચિત્ત થાવે, નહિ રતિ સમ સુખ દુઃખ
 મેર સમ નર પાવે, અનાદર પાવે જડાં જાવે ॥

હોહો—પરનારીકે ધારકો, જરા ન હોવે ચૈન ।

ખાના પીના છોડકે, ફિરે પૂઠિ દિન રૈન ॥

કલંકિત નિજ કુલકો કરના । સં૦ ॥ ૧ ॥

ત્યાગ કર મૂલપતિ અપના, ધનકે કારણુ રાત દિવસ અન્ય અન્ય પુરૂષ
રટના, તુચ્છ આશા નિજ દિલ ધારી, હલદી રંગ સમ રામવતી
કુટિલા અતિ પરનારી, નિરંતર દિલસે રહે કારી; ॥

હોહો—પરનારી વિષ વેલહે, નહીં નિસકા વિશ્વાસ ।

ચાહત મૂરખ અચનર, તિસસેં સુખકી આસ ॥

નહીં જગ અપમસ સે ડરના । સં૦ ॥ ૨ ॥

ચિંતના દિલમેં સદા નિસકો, સો પર સે નિત રકત જપે દિન રાત
સદા તિસકો, સો બી નર પરસે લલચાવે, ધર્મ કર્મ કો છોડ મનુષ્ય
દેહ વિરથા ખેળવે । પાપસે નરક ગતિ પાવે ॥

હોહો—લાલ સૂરખ તિકાં લોહકી, પૂતળી નારિ આકાર ।

લિપટાવે જમ સાથ તસ, રોવે જનરોગ્ગર ॥

નહીં વહાં સુત ખાંધર સરના । ॥ સં૦ ॥ ૩ ॥

સતી એક સીતા જગ મોટી, પ્રાત સમય હઠ નામ જપે નિન નરગ-
ણુકી કોરી, સતીકો હરકર લેજવે, કિયો ન ખંડન શીલ તોલી રાવણુ
અતિ દુઃખ પાવે । નાશકુલ અપમસ જગ ગાવે ।

હોહો—પરનારી કે હરનસે, રાવણુ કા પે હાલ ।

કયા જાને બદ કામસે, હોવેગા કર ખ્યાલ ॥

ત્યાગ પરનારી મિટે મરના, । સં૦ ॥ ૪ ॥

નહીં વસ હોવે સ્ત્રી ધનસે, મધુર વચનસેં નહીં નહીં આદર
પ્રમાણુ તન સે, બયાનક જમ જુખાન જાસે, બવમાગર કે ખીચ
ગિરી સમ દુઃખદામ કાસે, ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સખહી નાસે ॥

હોહો—સતી પરાયે પુરૂષ કા, સાગારી પરનાર ।

ત્યાગ કરે શુભ ભાવ સે, ધન માનવ અવતાર ॥

આતમ વદલમ આનંદ ભરના ॥ સં૦ ૫ ॥

વ્યસનીનાં આચરણો.

૧૩

રૂપપતિ રામ રૂઢમાં રહેજોરે—એ રાગ.

- સુજો સમજી સકળ નરનારોરે, કહું હીત શીખામણ સારોરે;
વધે દિનપરદિન અવીચારી, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૧
- જુલી બાન હોટલમાં જાએરે, રાશી વાસી ને એહું ખાએરે;
મહા રોમના બોગી તે યાએ, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૨
- સાક સ્વાદે બટાટા જમતારે, જોયા જેટાના પાટીયે જમતારે;
બારે માસ જુમારૂ રમતા, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૩
- ધરનારનું રાંધ્યું ન ગમતુરે, ખાવા હોટલમાં મન જમતુરે;
રહે પાપનું ત્રાજવું નમતું, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૪
- બોધ ધર્મગુરનો ન માનેરે, મુઝ જ્ઞાનના પુઝ સમાનેરે;
પાક્યા હિંદમાં એવા હેવાને, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૫
- પીયે બીડીને કાળજી બાળેરે, લાભ પાપના આપ ન બાળેરે;
તોયે ટેવ યુરી નવ ટાળે, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૬
- પડે મળકાને ખાંસી યાએરે, શ્વાસ વિષ્ટા સમ સોઢાએરે;
તેજ નેત્રતણું ઝટ જાએ, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૭
- કંઈકે હોકો પીએ મહા પાપીરે, દોરી પુન્યની નાખે કાપીરે;
બરે પાપની પોકો અમાપી, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૮
- એક કુકે અસખ્ય જીવોરે, મરે બલ્યો હોકોએ પીવોરે;
પડે ઉડે કુવે ભેદ દીવો, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૯
- તાણી છીંકણી નાક નશીકરે, દેખાદેખીયા સુંઘતા શીખેરે;
મરે કાડી મકોડી અનેકે, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૧૦
- ભેસ નંત્રાને લાભ ન જાણેરે, કહે કુશળ વેદ પ્રમાણેરે;
બોદો હાથે ન પાપની ખાણે, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૧૧
- યુરી હા તને સહુ બાળેરે, કદી હાથ ન લાગે કાળેરે;
બાધો ધર્મરૂ શુભ માળો, બોલે કુળ આપનું બહુ વ્યસનીરે. ૧૨

ભેદ કાવ્યકળા નવ જાણીરે, ગુરુરાજ પસાળી રચાણીરે;
જોયું કેશવે તેવું લખાણું, ઓળે કુળ આપતું બહુ વ્યસનીરે. ૧૩

૧૪

સુખ સાહેલી ગુરુ સુખ વાણી સુખની ખાનિ જાની ।
કરી અધ હાનિ જીવ વરે સુખ દાની શિવ પટરાની ॥ સુખ ० ॥ ૧ ॥
સંસાર અસાર છે દુઃખ દરિયો । જરા રોગ સોમ જલથી ભરીયો ।
જેણે ધર્મ કર્યો તે નર તરિયો. ॥ સુખ ० ॥ ૨ ॥
શુદ્ધ દેવ ગુરુ ધર્મ શુદ્ધ માની । શ્રદ્ધ શુદ્ધ નિજ મનમે આની ।
કરો વ્રત પચકખાણુ ભવિ પ્રાની. ॥ સુખ ० ॥ ૩ ॥
ધન્ય દેવ જિનેશ્વર ગુરુ મેરે । કહે દાદશ વ્રત આવક કરે ।
જે પાસે ટાસે ભવ દેરે. ॥ સુખ ० ॥ ૪ ॥
જે ત્યાગે હિંસા યુદ્ધ થકી । નવિ યોગે જૂઠું મૂલ થકી ।
પર દ્રવ્ય ગણે તુચ્છ ધુલ થકી. ॥ સુખ ० ॥ ૫ ॥
પરદારા ત્યાગે શુદ્ધ મના । સદાર સંતોષ આનંદ ધના ।
કરે પંચમ વ્રત મર્યાદ ધના. ॥ સુખ ० ॥ ૬ ॥
વ્રત છઠું દિશિ પરિમાણુ ભણો, વલિ સાતમું ભોગોપભોગ ગણો ।
કરો ત્યાગ અભક્ષ ખાવીશ તણો. ॥ સુખ ० ॥ ૭ ॥
અનર્થ દંડ આઠમું જાનો । સામાયિક નવમું મન આનો ।
દેશાવકાશિક દશમું માનો. ॥ સુખ ० ॥ ૮ ॥
અગીયારમું પૌષ્ઠ વ્રત લઘ્યે । ખારમું શુદ્ધ દાન મુનિ દધ્યે ।
ખારમે દેવલોક સુધી જઘ્યે. ॥ સુખ ० ॥ ૯ ॥
ધન્ય આતમ આનંદ વ્રત ધારી । વરે શિવ લક્ષ્મી ભવિ નરનારી ।
ગુરુ હર્ષ વલ્લભ દિલ મેં ધારી. ॥ સુખ ० ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ.

સટોરીયાને શીખામણ.

મુણ ચતુર સુખણ પરનારીશું પ્રીત કહું નવ કીલએ એ રાગ.

મુણ સટોરીયા, સદાના કુસંજે બેટો ભાગશે;
તજ ટેવ યુરી, આવળીયો વાવ્યાથી શજો વાગશે, ટેક.
એ ધધો પાપી પાકો છે, જુગાર તણો પણ કાકો છે;
ફાગટ ફાંફાનો ફાંકો છે. મુણ સટોરીયા. ૧

છે દાર દુરાચારી જનનું, બક્ષણ કરતું કીરતિ ધનનું;
રક્ષણ નવ રે'તું તન મનનું. મુણ સટોરીયા. ૨
બેવાર નથી જગમાં એનો, વિશ્વાસ ન કોઈ કરે તેનો;

ચિંતાતુર રે જીવડો જોનો. મુણ સટોરીયા. ૩
આંદો પેટીને જોટાનો, ધધો એ મોટો ટોટાનો;
રરતો છે દોરી લોટાનો. મુણ સટોરીયા. ૪

સજ્જન કો સંગ નથી કરતું, ચગડોળ સમું મન રહે કરતું;
મળતા સંગી ત્યાં મન કરતું. મુણ સટોરીયા. ૫

એ વગર મે'નતના ધધાથી, તા'જ થયા લક્ષાધિપતી;
મહાને આપણ મળતું નથી. મુણ સટોરીયા. ૬

પળમાં ધનવાન અને તુંતો, પગ એક પછી આંસુ લુને;
ઢીલા લમણે દેખો સુતો. મુણ સટોરીયા. ૭

મીઠો એ મારગ લાગ્યાથી બકરીસમ બનીયા બહુ હાથી;
લીખ માગીને ભાગ્યા ત્યાંથી. મુણ સટોરીયા. ૮

ધરબાર ધરેણાંને મેલી, ખત લખી આપે જુગદું ખેલી;
ઝેરી બાળકનો કુણ બેલી. મુણ સટોરીયા. ૯

વ્યસનો વધશે એથી ઝાઝા, નિજ કુળ તણી ધડશે માઝા;
શીટકાર તણાં વાગે વાળાં. મુણ સટોરીયા. ૧૦

છે સદામાંહે પાપ અતી, મૃત્યુથી પામે માઠી ગતી;
નરકાદિક પણ સંધરતું નથી. મુણ સટોરીયા. ૧૧

છે ઉત્તમ ધધાએ બહુએ, કરી મે'નતને રળતા સહુએ;
સૌ સાંભળજે તુજને કહુએ. મુણ સટોરીયા. ૧૨

કેશવ શીખ ઉર ધરજે સારી, તમ સદાને શત્રુ ધારી;

હારી બેઠા કંઈ ઝખમારી.

સુશુ સટોગ્રીવા. ૧૩

ગહુલી.

૧૬

ઓ સાહેલી જંગમ તીરથ જોવા ઉભી રહેને એ રાગ.

અરે ! સાહેલી ગુરુવર દર્શન કાજે આજે જઈએ;

સખી અલબેલી કરી દર્શન સુણી વાણી પાવન થઈએ. ટેક.

ગુરુ વાણી અદ્ભુત મેં જાણી, શીતળ સમતા રસતું પાણી;

ધરે કાન કોઈ ન કુચલીની કાણી.

અરે૦

સખી કુર કુચાલ તણા ખીલા, ખટકે ઉરમાં ન થતા ઢીલા;

દુર જાય ઉદય સુખ રમ્મ લીલા.

અરે૦

એ કુર કુચાલ તણ દેવા, કુરહીના હી તજવા હેવા;

શીખવે ગુરુ સત્ય તણી સેવા.

અરે૦

હતી જૈન સમાજ ઉદય ઘેરી, વીરશાસન કીર્તિ રહી રેલી;

અરતે અમાને એ હડસેલી.

અરે૦

એ ઉદય કાળ પાછો આણે, ગુરુ નરીન જમાનાને જાણે;

કોતું મન એ ગુરુથી ન માને.

અરે૦

બહુ બોધ કરે અનિતિ ટળવા, ઉપદેશ વર્તન સુધરવા;

સખી દીઠા ગુરુ એવા ગરવા.

અરે૦

સખી વીરશાસન વિજય કાજે, ગુરુવર વ્યાખ્યાન વિષે ગાજે;

જોઈ પર પીડા ગુરુ ઉર દાઝે.

અરે૦

હાજી હા એને નથી ગમતું, જગ જનની સુધારે મન રમતું;

પર હીત સદા ઉરમા ઝમતું.

અરે૦

સદ્ગુરુ ગુણ ગ્રંથ સુવાસ સખી, નવ વરણવી જાય હું પામરથી;

સખી જાણીશ ચાલ તું અતુભવથી.

અરે૦

સુપુત્રોનાં આચરણ.

૧૭

રઘુપતી રામ રૂઢેમાં રહેઝેરે.—એ રાગ.

- કુળદીવા જે જગમાં કહેવાતારે, દુરાચારીના દારે ન જતારે;
 ગુણ નિજ ધરમના માતા, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૧
- માત તાત આજ્ઞા પાળેરે, લેશ કલેશ કદી ના બાળેરે;
 ડાઘ લાવા દે ન કો કાળે, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૨
- બણે વધા ને થાએ વિવેકારે, રહે જૈન ધર્મના ટેકારે;
 ચાલે ચાલુ સદાએ નેકી, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૩
- મુઠી મારગ અવળા ન જાએરે, તજી બધું અબક્ષ ન ખાએરે;
 સુખ શાંતીથી રહે સદાએ, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૪
- જેઈ વ્યસનીને વેગળા નાસેરે, તજે સંમ ન ખેસે પાસેરે;
 રહે સજ્જનના સહવાસે, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૫
- બહુ બાધજોનું કરવા બમતારે, દિનરાત દયામાં રમતારે;
 મારે ક્રોધને રાખે સમતા, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૬
- તજે ચોરી જરી ને જુગારે, સજે શિયળ ધરણું સાંરે;
 ખાવું હોટલનું લાગે ખાર, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૭
- સેવા જન પ્રતિમાની કરતારે, મેવા મોક્ષના મેવા વિચરતારે;
 રહે પાપના કામોથી ડરતા, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૮
- સુખ સાદાઈ માહે જાણેરે, પુરા પ્રેમથી જાયે વખાણેરે;
 ભરે પુન્યનાં મોટાં વાંણે, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૯
- જેને જનશાસન પર પ્રીતીરે, તેને કોની ન લાગે ભીતીરે;
 કહી કેશવે સમજીની રીતી, કરે કુળ ઉજળુ સુપુત્રારે. ૧૦

શુદ્ધ શ્રાવીકાના શણુમાર.

૧૮

માલજી ગુંથી લાવ ગુણીયલ ગજરા—એ રાગ.

સુધડ સતી શ્રાવીકા ગુણવાળી, પહેરે સાડી શીયળની રૂપાળી. સુધડ.

પહેરે લલળ કસુંબલ ચોળી, ધર્મ શ્રદ્ધાના રંગે ઝળેળી.

દયા દરજીએ હોંશે શીવેલી.

સુધડ.

કર કંકણ કંચણનું ધારો, પર નિન્દાને દુર નિવારો;

ચુડો શમતાનો શોભે રૂપાળો.

સુધડ.

વિશ્વ બંધુતાવીંટી રૂપાળી, જડી શાંતિ હીરે રઢીઆળી;

સદ્ભાવ સુન્દરતા રસાળી.

સુધડ.

નીતિ, મોહ-ન મૌકિક ભાળા, પહેરે નિન્દક ભરશે ઉચાળા;

કર્મબંધ થકી રખવાળાં.

સુધડ.

ઉપયોગનું અંજન આંખે, વૃત્તનિયમ ડાળલીયે રાખે;

શમતાથી જગત માર સાંખે.

સુધડ.

પ્રભુભક્તિથી અંગ પખાળી, વિશ્વ પ્રેમના આરસે ભાળી;

રાયે વદનની કાંતિ નિહાળી.

સુધડ.

ટાકી કુમ કુમ નાથની સેવા, કરે ભાવે મળે સુખ મેવા;

પ્રીતે અખંડ સૌભાગ્યને લેવા.

સુધડ.

ધ્યાન સ્વામી તણું મન ધરવું, ચરણે તુપુર સંયમ કેરું ધરવું;

કાર્ય પરઉપકારનું કરવું.

સુધડ.

સતશીલ શમાલ રૂપાળો, વૈરાગ્ય કીનારી વાળો;

હોય રેશમી રૂડો રૂપાળો.

સુધડ.

કર્ણ કુલ કનકનું ધરવું, અંતરાત્મ પ્રદેશે વિચરવું;

ધ્યાન હૃદયજોયાદિતું ધરવું.

સુધડ.

ગુરુસેવા કટાસણું રાખો, રૂડો વિનય વડીલનો દાખો;

સત્ય પન્થ વચન શુભ ભાખો.

સુધડ.

નવતત્વનો ચવળો ન ચુકો, પડદ્રવ્ય ઘેરો બાંધી મુકો;

પ્રતિકંભણ જોલે નિત્ય ઝુકો.

સુધડ.

જેવું બોલો તેવું તમે ચાલો, રાગ દેષનો મેલ પખાળો;

શુદ્ધ શ્રાવીકાઓ બની માહલો.

સુધડ.

સૌ આભૂષણો રહ્યાળાં, આત્મજ્ઞાન ભર્યાં મર્માળાં;

કુપુત્રોનાં આચરણ.

૧૯

રઘુપતિ રામ રૂઢમાં રહેજેરે—એ રાગ.

- મુણે સજ્જન નરને નારીરે, જાએ હાટલમાં દુરાચારીરે;
કહું વાત તેની વિસ્તારી, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૧
- જીભ્યાં સ્વાદે હાટલમાં જમતારે, બજે નાટક ત્યાં જઈ જમતારે;
બની અંધ વિષયમાં રમતા, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૨
- નીચ મિત્રોની સોખત કરતારે, પેટ હાટલમાં જઈ જરતારે;
કુળ પાપનું બોળીને ફરતા, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૩
- બાવે વાશી હાટલનું ખાણુંરે, યાએ રોગીને ખોતા નાણુંરે;
નામ નિર્જનનું કહેવાણું, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૪
- શ્વાન સોખે સોડાને પીતારે, શેશ વટાળવી નથી પીતારે;
મુખે ગટગટ પીતા દીઠા, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૫
- લાંમલેટ ન શેશ મૂકાએરે, પળમાંહે કાળજીનું સૂકાએરે;
પીધા વીના જાણે જીવ જાએ, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૬
- પછી પીવા મદીરા શીખેરે, છકી છેક ન રાખે ખીકેરે;
પડે કાદવ કચરાની નીકે, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૭
- પરનારીને પાણી નીહાજેરે, બોલી ખોટુંને કાળજીનું બાજેરે;
ધશી મેશ ફરે મોં કાળે, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૮
- એકે વાતે ન રે'તા અધુરારે, કામ પાપના કરવામાં શુરારે;
કરે વ્યસન પુત્રમાં પુત્ર, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૯
- દેવદર્શન કે દી ન કરતારે, ગુરૂ વાણીને કાને ન ધરતારે;
જાણે સાંઠ ચોમાસાના ફરતા, મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૧૦
- મુકે પીતાના પૈસામાં પૂજારે, યાએ નિરધન જ્યારે સમૂજારે;
વાજે ત્યારે કુકર્મની શ્રેણી: મુકે કૂખે માતની અંગારોરે. ૧૧

કહે કેશવ એવા નરનેરે, રાખો માથે મરણના ડરનેરે;
કધક વેચ્યાં ધરેણાં ધરને, મુકે કૂખે માતની અંગારેરે. ૧૨

શ્રાવિકાને સદુપદેશ.

૨૧

રાગ ધોળનો.

સુણો સુખદાયક શિક્ષા હીતની, કહું નારી તણો અધીકાર,
ધરી મન પ્યાર, શ્રવણ કરો રનેહથી. ૧

પૂરવ પુન્ય તણા સંજોગથી, મળ્યો મનુષ્ય તણો અવતાર,
હૈય કુળ મોઝાર, શ્રવણ ૦ ૨

જૈનધર્મના તત્ત્વને જાણખો, કરી સદ્ગુરનો સત્સંગ,
ધરીને ઉમંગ, શ્રવણ ૦ ૩

પ્રભાતે ઉઠી નિત્ય સંભારવા, દુઃખભંજન શ્રી નવકાર,
સદા સુખકાર, શ્રવણ ૦ ૪

દળતાં ખાંડતાં ને વળી ઝાડતાં, કરો જીવ તણું જતન,
રાખી સ્થિર મન. શ્રવણ ૦ ૫

ઇંધણ છાણાં જોઈ જોઈ વાવરો, પાણી ગળજો સદા ત્રણવાર,
કરીને વીચાર. શ્રવણ ૦ ૬

દશ ચંદરવા દશ ઠામમાં, બાંધી જીવતું કરતું જતન,
દયા રાખી તન. શ્રવણ ૦ ૭

દેવ દર્શન નહિ કદી ચુકવા, કરવી સદ્ગુરની નિત્ય સેવ,
રાખી રૂઢી ટેવ. શ્રવણ ૦ ૮

શુદ્ધ ભોજન રાંધી સુપાત્રમાં, કરી દાનને જમવું સદાય,
શાણી એ કેવાય. શ્રવણ ૦ ૯

સાધુ સાધવી અંગણે જોઈને, લાવો અંતરમાં પૂરી પ્રીત,
કહું છું ખચીત. શ્રવણ ૦ ૧૦

સાસુ સસરાની આજ્ઞાઓ પાળવી, રેવું હળી મળી સર્વ સંધાત;
ગણી માત તાત. શ્રવણ ૦ ૧૧

- અણુજાણ્યા સાથે નહિ બેસવું, ડરવું દુર્જનથી દોહ સાથ,
કહું સાચી વાત. શ્રવણ ૦ ૧૨
- અન્ય પુરૂષ સાથે એકાન્તમાં, નિશ્ચયે બેસવું નહિ કોષવાર,
લજ્જા મૂકી નાર. શ્રવણ ૦ ૧૩
- રાત્રિએ નહિ જવું કઠીં એકલું, ઉચે સાહે ન કરવો. ઉચાર,
રાખો મન ભાર. શ્રવણ ૦ ૧૪
- નીચ નારી મંડળમાંથી બેસતાં, અણુધાયું આવે શીર આળ,
વૃથા જાય કાળ. શ્રવણ ૦ ૧૫
- કામ વિના છોડી ધર આપણું, નહિ જવું પરાયાને ઘેર,
કહું રૂડી પેર. શ્રવણ ૦ ૧૬
- પરણ્યા પછી નહિ રહો પીયરમાં, એ છે પતિવ્રતા નારીનો ધર્મ,
જણો તેનો મર્મ. શ્રવણ ૦ ૧૭
- શુદ્ધ પતિવ્રત પાળવું પ્રીતથી, એ છે સાચો સદા શણગાર,
શાંતિનો દેનાર. શ્રવણ ૦ ૧૮
- પીયુ પરદેશમાં કદી હોય તો, ધરવો નહિ શણગાર અંગ,
વિવિધ વિધરંગ. શ્રવણ ૦ ૧૯
- નીતિ રૂપી ધરેણું રાખો સદા, અનીતિને તમે કરો દૂર;
કહું છેં જરૂર. શ્રવણ ૦ ૨૦
- લોક નિંદા કરે એવો અંગમાં, અણુધટ્ઠો ન પેરવો સાજ,
તણ કુળ લાજ. શ્રવણ ૦ ૨૧
- અમૃત વગન સુણી અમૃત તણાં, કરજો બેતો તમે તેનો ખ્યાલ,
સાચો આણી વહાલ. શ્રવણ ૦ ૨૨

ન્યાયાંબોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની

ગહુલી.

૨૩

ધન ધનરે આત્મારામ હુંકમતના ટાલુ ૫.

દુંદક ટાણુને ભવોદધિ તાર । વાર કર્મ કુઠારે ॥
 તસ મુનિવરનું વરણન કરતાં । સુણુએ સહુ નરનાર ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૧ ॥
 દુંદકમત ત્યાગી કરીરે । દેશ પંજમનીમાંહેરે ॥
 રાજનગરમાં આવીયારે । ધરવા સુગુર સન્નાહ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૨ ॥
 પ્રથમ શિષ્ય તસુ શોભતારે । લક્ષ્મીવિજય મુનિરાજરે ॥
 વૈરાગી ત્યાગી ખરારે । જ્ઞાન દાન કરે કાજ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૩ ॥
 અવનીતલ પાવન ગુર કરતા । વિચરે દેશ વિદેશરે ॥
 સંજમ ખપ કરતા નમુરે । એહવા મુનિ સુવિશેષ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૪ ॥
 મેઘધ્વનિ દીયે દેશનારે । ધરી કરણા ઉચ્છાહેરે ॥
 જાણે સર્વિ જમ જીવનેરે । કરં જન સામન માંહે ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૫ ॥
 શિષ્ય મંડલને બણાવતારે । જંદ તર્કને કોશરે ॥
 નીતિ રીતિ સિદ્ધાંતનારે । ગ્રંથ ધરી બહુ હોંશ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૬ ॥
 સભાસદો તુંમે સાંભણેરે । ત્યાગી સકલ પ્રમાદરે ॥
 મોક્ષમાર્ગ સારથપતિ આવ્યા । શરણુ લીયો ગ્રહીપાદ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૭ ॥
 નિર્વિઘ્ને પહોચ્યાડશેરે મોક્ષનગર ભક્ષે ભાવરે ॥
 એમ જાણીને સેવજેરે । લોહકીલ જીમ નાવ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૮ ॥
 એહવા મુનિ ગુણુ ગાવતારે । આવે ગુણુ નિજ અંગરે ॥
 એ ગુરપદ સેવન થકારે । પામીએ લક્ષ્મી સુરંગ ॥ દું ૦ ધ ૦ ॥ ૯ ॥

ગાહુલી.

૨૪

સુણુ ચંદાજી સીમંધર—એ રાગ.

સુણુ સાહેલી વિજયાનંદ સૂરીશ્વરના ગુણુ ગાને,
 ગુર ગુણુ ગાતાં મન ઉલસે તન વિકસે આનંદ થાને. એ આંકણી.
 ક્ષત્રીય કુલે અવતાર લિયો, 'ક્ષત્રીય ધર્મમે' ચિત્ત દિયો;
 શરણુગત વત્સલ સદલ કિયો. સુણુ ૦ ૧
 વૈરાગ ભાવ સંજમ ધાયું, જોણે મહન સદન જડથી જાયું;
 બ્રહ્મચર્ય વ્રત દ્રઢ થઈ પાયું. સુણુ ૦ ૨
 મુનિ ગણુપતિ ગુણુપતિ મનમોહ, વચનામૃતથી ભવિજન બોહ;

ઉડુ ગણુ શશિ સમ યતિ પતિ સોહે. સુણુ ૦ ૩
 શુદ્ધ જ્ઞાનાદિ ગુણુના દરિયા, શુદ્ધ સંજમ કિરિયાથી ભરિયા;
 નર નરપતિ જસ ચરણે પડિયા. સુણુ ૦ ૪
 સર્વોત્તમ ગુણુ ખાણી જાણી, સૂરિ પદવી સંધે માની;
 થયા યુગ પ્રધાન સમ અતિ જ્ઞાની. સુણુ ૦ ૫
 ગુર્જર મરૂ દેશ પંજાબ દૂરો, તાર્યા ભવિજન ઉપદેશ કરી;
 વંદો ગુરૂ ચરણે શીશ ધરી. સુણુ ૦ ૬
 ઐગણીસો ચૈસઠના વરસે, ગુણુ ગાયા અમૃતસર હરસે;
 કહે વલ્લભ ગુરૂ સેવક તરસે. સુણુ ૦ ૭

પુજ્યપાદ શ્રીમદ્ લક્ષ્મીવિજયજી મહારાજની ગહુંલી.

૨૫

સુણુ અંદાજ સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાજે—એ દશી.

સુણુ સાહેલો લક્ષ્મીવિજય ગુરૂરાજ તણા ગુણુ ગામઝે,
 ગુણુ ગાવાથી પાપ પુંજ ક્ષય થાય એમ દીલ લાખઝે. સુણુ ૦ ૧
 ગુરૂ મરૂદર દેશ જન્મ પાવા, પુષ્કર આહાણુ કુલમાં આયા;
 ભણ્યા વેદ પુરાણુ ગુરૂરાયા. સુણુ ૦ ૨
 ગુરૂ બાલપણે દીક્ષા વરીયા, હુંદક મનમાં શાસ્ત્રો ભણીયા;
 કલ્પિત મત જાણીને ફરીયા. સુણુ ૦ ૩
 વિજ્યાનંદ સૂરિની સાથે, શુદ્ધ સંયમ ભાર ગ્રહ્યા માથે;
 તાર્યા ભવિ જીવને નિજ હાથે. સુણુ ૦ ૪
 ગુરૂ શાંત સુખ રસના દરીયા, શુદ્ધ જ્ઞાનાદિક ગુણે ભરીયા;
 જસ ઉપદેશથી હુંદક તરીયા. સુણુ ૦ ૫
 ગુરૂ છકામના રક્ષાકારી, મોહ મમતા મનમાંથી વારી;
 ગુરૂ ભવ્ય જનોને દે તારી. સુણુ ૦ ૬
 ગુરૂ નામથી આત્મ સુખ પાવે, હુંદસસમ ઉજવલ તે તો થાવે;
 ભવ ભવનાં દુઃખ દોહમ જાવે. સુણુ ૦ ૭

ગુરુધર્મ સંપદ દે સુખકારી, જસ શિષ્ય સંપદા મનોહારી;
કર્પૂર નમે વારંવારી.

સુણુ૦ ૭

શુદ્ધ ધર્મ પ્રરૂપક જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયકમલ
સુરિશ્વરજી મહારાજની ગહુલી.

૨૬

પ્રભુ પદપ્રાસાદે આજ તખત બીરાજે છે—એ ચાલ.

શ્રી કમલવિજયસુરિરાજ પાટ બિરાજે છે

જસ વાણી અતિહિ રસાલ મેઘ પરે ગાજે છે એ —ટેક.

કમલસમ કોમલ જસ કાયા, ધર્માધાર કહાયરે;

નેત્ર કમલદલ જેવાં સુંદર, ધર્મીમાં કરે સહાય. પાટ બિ૦

શ્રી કમલવિ૦ ૧

ચરણુકમલમાં બમર સમા જન, વહે થઇ ઉજમાળરે;

કોમલ કર કમલે કરી પુસ્તક, શુદ્ધ કરે છે દયાળ. પાટ બિ૦

શ્રી કમલવિ૦ ૨

હૃદયકમલમાં અહનિશ પોતે, કરતા આત્મ ધ્યાનરે;

ધ્યાતા ધ્યેયને ધ્યાન સ્વરૂપે, એકતા કરે ગુણુવાન પાટ બિ૦

શ્રી કમલવિ૦ ૩

રજેહરણુ શોભે છે પાસે, મુદગર સમ બવભંજરે;

તપગચ્છ રથ ધારણુ ધોરી સમ, નમીયે અતિ ઉછરંજે. પાટ બિ૦

શ્રી કમલવિ૦ ૪

વિક્રમ સંવત ઓગણીશીને, સતાવનની સાલરે;

માહા સુદિ પુનમને શુભ દિવસે, મહોચ્છવ કરીને વિશાલ. પાટ બિ૦

શ્રી કમલવિ૦ ૫

અણુહિલપુર ખાટણુની માંહે, સંધ સકલ જયવંતરે;

હર્ષ ધરી પધરાવે પાટે, મુનિવર મોટા મહંત. પાટ બિ૦

શ્રી કમલવિ૦ ૬

વિજ્ઞાનંદ સૂરિયા પટધર, જગત જીવના ત્રાતારે;
 શિષ્ય શ્રીલક્ષ્મીવિજય ગુરુ કેરા, હંસતણા ગુરુ ત્રાતા પાટ બિંબ
 શ્રી કમલવિં ૭

શુદ્ધ ધર્મ પ્રરૂપક શ્રીમદ્વિજયકમલ સૂરિશ્વરજીને કરેલી વિનંતી.

ગહુંલી.

૨૭

પોતળ લોટા જળે ભર્યાંરે—એ રાગ.

જીનશાસન અજવાળવારે, કરવા સંધ સંભાળરે;
 સૂરિશ્વર રાજ્યનગરમાં પધારજોરે,ટેક૦
 ચરણકમળ ધરતાં થશેરે, સંધમાં મંમળભાળરે. સૂરિં ૦
 વિજ્ઞાનંદ સૂરિશ્વરેરે, કીધાં ચોમાસાં જે ચારરે. સૂરિં ૨
 વિજયકમલસૂરિ વિનવુંરે, કરજ્યો ચોમાસું આચારરે. સૂરિં ૩
 નવિન પંથના પાસમાંરે, ભોળાં મૃગલાં ફસાયરે. સૂરિં ૪
 સંધમાં કોઈ પુછે નહીરે, ફાટયામાં પગ એ ન્યાયરે. સૂરિં ૫
 સૂરિશ્વર આપ પધારતાંરે, સંધ થશે સંધમાંલરે. સૂરિં ૬
 રહેજ અમણ સંધમાં થયોરે, ભિન્નભાવ મટી જાયરે. સૂરિં ૭
 રાજહંસ સમ રાજતારે, હંસવિજય અણગારરે. સૂરિં ૮
 સંપત્તિવિજય સાથે કયુંરે, ચોમાસુ એકવારરે. સૂરિં ૯
 ક્રિયા શુન્ય પ્રતિષ્ઠાધિવારે, ભવિ નરનારી ચકોરરે. સૂરિં ૧૦
 ગુરુગુણ સંભારે સદારે, વાટ જીવે ધન મોરરે. સૂરિં ૧૧
 જૈનપુરીમાં પધારતાંરે, લાભ ધણે સૂરિરાજરે. સૂરિં ૧૨
 વહેલા આપ પધારજોરે, સાંકળચંદ સુખ સાજરે. સૂરિં ૧૩

શ્રીમદ્ જૈનરત્ન વ્યાખ્યાન્ વાયસ્પતિ મુનિશ્રી
 લખિધવિજયજી મહારાજની ગહુંલી.

૨૮

-ઝીણા ઝરમર વરસ્યા મેહ, બીજે મારી ચુંદલડી—એ રાહ.

મીઠી વાણીના વરસે મેહ ભવજળ તરવાને;
ભત્રીજન ઝીંભે ધરી નેહ આત્મ યોગખવાને.
ભક્તિ કરવા ભવોદ્ધી તરવા સ્વર્ગે સંચરવા ધારારે;
લઙ્ગિધવિજયજીની વાણી મધુરી ભાવે ઉરમાં ઉતારો. ભવજળ૦
શું કરવા નર તૃષાએ મરશે (જ્યાં) અમૃત વૃષ્ટિ વરસેરે;
શુદ્ધ બુદ્ધિ જે નહિ વાવરશે તે જન તૃષાએ મરશે. ભવજળ૦
સદ્વચનામૃત શ્રવણ કરીને અંતર તત્ત્વ વીચારારે;
ગ્રાહ્ય વસ્તુને ગ્રહણ કરી દ્યો કુમતીને દુર કાઢો. ભવજળ૦
શ્રદ્ધા ધારી સદૈવ સેવો ગુરુજી પરમ ઉપકારીરે;
ગુરુ વચનનો ત્રાપો બાંધી ઉપર કરી દ્યો સ્વારી. ભવજળ૦
કમળાવિજય પરીવાર સમુહમાં લઙ્ગિધવિજય મુનીરાયારે;
વાચરપતી વ્યાખ્યાન કરે છે રમુજીએ ગુણ માયા. ભવજળ૦

ગહુંલી.

૨૯

મહા મનોહર ધર્મ શીરોમણી ગુર્જર ભુમી રસાળીજી;
ચારતરના ચોકની મધ્યે રૂડી ધરણી રઢીયાળીજી.
ખોરસદ નામે સુંદર ગ્રામે ચૌમાસીક નીવાસીજી;
કમળાવિજય આચાર્ય પધાર્યા અલક્ષ જ્યોત પ્રકાશીજી.
અનુભવ જ્ઞાને તત્ત્વ ગ્રહીને સજીયા ભાવ દેદાસીજી;
સુમતી વીરતી સદ્ સહવાસે તૃષ્ણા કુમતી ત્રાસીજી.
આત્મ ભાવે ધરે સ્થિરતા અન્ય ભાવના ત્યાગીજી;
જેની રમણતા ગુપ્ત જ્ઞાનના અભેદ પટમાં લાગીજી.
એવા ગુરૂના ચરણે ચેતન ચાહી શીશ લગાવેજી;
ગુરુ ગુણ મહીમા ધ્યાન ધરંતા અક્ષય સુખને પાવેજી.
તાસ શીષ પશુ ધર્મ દુરંધર લઙ્ગિધવિજય ગુણ ધારીજી.

અમ્મહારી ઉપદેશ દામે છે સહુ જીવને ઉપકારીય.
 નીરમળ વાણી મુણી પરખદા ઠઠું બરાએ ભારીય;
 અંતર સહુનાં બેદી છેદી નાંખે દુરોત નીવારીય.
 મધુરી લાગે જૈનોને વળી જૈનોતરને પ્યારીય;
 સર્વ લોકને સમાન લાગે એ વચન બહીહારીય.
 અનેક જનની નીરમળ વૃત્તિ થઈ મુનીવરને પસાયય;
 ઓગણીસો યુગોતર સાક્ષે ગુણ રમુજ ગાયય.

ગહુડી.

૩૦

દાસપરે દયા લાવોરે દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો એ રાગ.

ગુરુ વિના જ્ઞાન ન આવેરે, હે ગુણી ભગ્યો.

ગુરુ વિના જ્ઞાન ન આવે.....ટેક.

ધર્મ કર્મનો મર્મ બતાવે, શમ દમનો ભરમ સમજવે;
 આત્મને ઓળખાવેરે. હે ગુણી.

આવાગમનનું કારણ શું છે, ભવબ્રમણાનું વારણ શું છે;
 તારણ થઈ સમજવેરે. હે ગુણી.

જન્મ મરણનો ફેરો ટળવ, ઉત્તમ પદવી જીવને મળવા;
 સરળ માર્ગ સમજવેરે. હે ગુણી.

મન બ્રમણની બ્રાન્તિ ભાગે, નિથ્યાત્વના અંધનને ત્યાગે;
 જ્ઞાન દીપક પ્રગટાવેરે. હે ગુણી.

ઉર ધરવી સદ્ગુરુની શીક્ષા, એજ આત્મને ઉત્તમ દીક્ષા;
 ઇક્ષા શુભ ઉપજવેરે. હે ગુણી.

લબ્ધિવિજયની ઉત્તમ વાણી, જોઈ મારી વૃત્તિ લોભાણી;
 રમુજ ગુરુના ગુણ ગાવેરે. હે ગુણી.

કન્યાવિક્રય કરનાર માખાપ પ્રત્યે પુત્રીનો આપ.

૩૧

મુલ્ય ચતુરદશ—એ રાગ.

- ઓ દુષ્ટ પીતા દીકરી વેચી ધન લેવા શું જાય છે,
સમજી લેજો, લક્ષ્મી નહીં પણ અતિ તે તો લાલ છે ૨૩
- એ પાપ થકી કીડા પડશે, છાતીપર જન્મ આવી ચડશે;
ધનધનતા ખીલા ધાખડશે. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૧
- વૃદ્ધ સંગ સુકન્યા ચોરો ચઢી, જોવા જન મળીયા એહ ધડી;
તુજ કેમ ન છાંતી ફાટી પડી. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૨
- મડદા સાથે મોઢળ બાંધો, મંડપમાં રંડાપો સાંધી;
શું ? પાપ પાક ખાધો રાંધી, ઓ દુષ્ટ પીતા. ૩
- કુધંધો કયાં સુઝયો તુજને, દુઃખ દરિયામાં નાંખી મુજને;
રોક્યો શું નહીં તુજને સુજને. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૪
- શું હાથ પગો પડીયા ભાગી, કન્યાવિક્રય બુદ્ધિ જાગી;
લે પાપી મૃત્યુને માગી. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૫
- છે ગાય અને દીકરી સરખી, દોરે ત્યાં જાય જુઓ પરખી;
શું ? વેચે છે હરખી હરખી, ઓ દુષ્ટ પીતા. ૬
- ધન આવ્યું તે રસ્તે જશે, હાંસલમાં મોં કાળુ થાશે;
આખર તું બીખ માગી ખાશે. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૧૭
- કસાઈ હણે પરની વૈદી તું તો વધ કરતો નીજ ઘેડી;
તે ને તારામાં બહુ છેડી. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૮
- આ અખળા અતે શું કરશે, રડતી બળતી કુવે પડશે;
કાં નિસાસા નાખીં મરશે. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૯
- કેશવ શીખને ઉરમાં ધરશે, સૌ સંધ મળી બંધી કરશે.
તો સજનો શુભ મુક્તિ વરશે. ઓ દુષ્ટ પીતા. ૧૦
- છે અરજી આ, રંડાતી રામાઓ દેખીને આપને;
ધિકાર હજો, કન્યાવિક્રય કરનારાં માખાપને.

કુમારજનાં લક્ષણ.

૩૨

રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતાં—એ રાગ.

સુણો સુશીલ યેની માણરી,

કેતાં કુમારજની કથાય લખી ના લખાય, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૧

તજ લાજને કાજ કુડાં કરી,

બોલે બાપનું નામ જે નાર, તેને છે ધિક્કાર, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૨

કોઈ કંથને વશ કરવા ફરે,

બાવા જોગી જંતીની પાસ, દુરાચારી ખાસ, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૩

સંપ સાસરીયામાં રાખે નહિ,

વાંધા પાડી વધારે કલેશ, લાજે નહિ લેશ, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૪

લહે નાથની સાથ કુમારજ,

માગે શક્તિ વિના શણગાર, ખુદ્દિહીણ નાર, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૫

કંધક શોકયના સાલને કાઢવા,

દીયે આળ અને મહા દુઃખ, કાળું એનું મુખ, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૬

સાસુ સસરાની સેવા કરે નહિ,

પતિ ઘરનું પીયર લેછ જાય, ફરેતી થાય, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૭

જાય જમવાને વગર નોતરે,

ચોરે દેરાનું નાણું બદામ, એવાં કરે કામ, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૮

બાકે પાડોશી સાથે પાપણી,

સજે ઘરમાં કોઠીનું ધાન, તજ નિગ્જાન, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૯

કુડી ગાળયા બાળ બાલાવની,

કરે લે'કા લખુડી સમાન, એવી જે નાદાન, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૧૦

કહે કેશવ નિર્લજ નારને,

માઠાં કામે માઠી ગતી થાય બળ્યું એજે જાય, બળ્યું બળ્યું તેહનું. ૧૧

સુભારજનાં લક્ષણ.

૩૩

રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતાં—એ રાગ.

- સદાચારી નારી પામે માનને,
ધન્ય માતાની કુખ કે'વાય સદાસુખી થાય, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૧
- પ્રાણુજતાં શીયળને તજે નહિ,
પરપુરુષ બ્રાતને તાત, ગણે જે સુખત, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૨
- સ્વામી સેવા કરે સદાચારીણી,
શુભ કાર્યમાં આપે સલા'ય, ઉભય સુખી થાય, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૩
- ખરો ધર્મ પતિવ્રતા નારનો,
પતી જમ્યા પે'લા નવ ખાય, સુગુણી કે'વાય ખરું જીવ્યું તેહનું. ૪
- પાપ કામ ચતુરા ધિકારતી,
દાસે રૂપ સતીની સમાન પતી પામે માન, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૫
- વસે સંપી સાસરીયાના સાથમાં,
સહે સંકટ હોય તે આપ, શોભા પામે આપ, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૬
- કંથ કપટમાં ભાગ લીયે સદા,
છત દેખી છકી નવ જાય, મુખે ન કુલાય, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૭
- નિજ બાળને પુરા પ્રેમથી,
નાતિ મારગ શીખવે જેહ, સાચી માતા તેહ, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૮
- લેશ કલેશ કરે કો બી નહિ,
દીપે દેવી જેવી સાક્ષાત, વંદે સાચી વાત, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૯
- ઝીણાં વસ્ત્રો પે'રીને ન નીકળે,
ચોરે ચોટે કે દારની ખા'ર, પતિવ્રતા નાર, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૧૦
- દાન ધર્મ કરે અને તેટલું,
રાખે હૃદયે દયાનો વાસ, નીતિવાન ખાસ, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૧૧
- કહે કેશવ ગુરૂ પ્રતાપથી,
સતી ધર્મ તમારો છે એહ, નથી સંદેહ, ખરું જીવ્યું તેહનું. ૧૨

ગરબી.

૩૪

અમે ઇશ્વર માગીએ એટલું—એ રાગ.

બેની શિયળ સલુણી સંસારમાં, સન્ને શિખળ તણે શલુગાર;

સુણો સૌ સુંદરી. ૧

જેથી કુળને કલંક લાગે ધણું, એવો કરીએ નહીં આચાર;

સુણો સૌ સુંદરી. ૨

ગળી કુંડની પાસ જતાં થકાં, કાળો ડાઘ પડે તત્કાળ;

સુણો સૌ સુંદરી. ૩

વ્યભિચારી નઠારીની સોજતે. અણચિંત્યું ચડે શિર આળ;

સુણો સૌ સુંદરી. ૪

બહેની વાત એકાંત ન કીજીએ, બન્ને હોય બ્રાત કે તાત;

સુણો સૌ સુંદરી. ૫

પર નરથી ન નજર મેળાવીએ, વળી હર્ષ ન દેખાડીએ દાંત;

સુણો સૌ સુંદરી. ૬

બાળ ઢાંકીને રસ્તે ચાલીએ, ત્રીલવંતી સુલલાણી નાર;

સુણો સૌ સુંદરી. ૭

બહેની ચટક મટક નહિં ચાલીએ, નવિ કરીએ આંખબંડી વિહાર;

સુણો સૌ સુંદરી. ૮

સુંદર સાડી પહેરો શિયળ તણી, કંઠે નવશૈરો નીતિનો હાર;

સુણો સૌ સુંદરી. ૯

શલુગાર સન્ને સૌ સત્યના, કરો વિનય વડીલનો શ્રીકાર.

સુણો સૌ સુંદરી. ૧૦

પ્રભુ તુલ્ય ગણો નિજ નાથને, સાસુ સસરાની લ્યો સંભાળ;

સુણો સૌ સુંદરી. ૧૧

વહાલો લાગે છે કજીઓ નારને, બહેની કરીએ નહીં કોઈ મળ;

સુણો સૌ સુંદરી. ૧૨

અહોની જગતપતિ જિનરામની, કરો ભક્તિ સ્તુતિ ત્રણ કાળ;

સુણો સૌ સુંદરી. ૧૩

જૈન કન્યાશાળામાં બણી ગણી, મુકી ઘો સૌ આળ પંપાળ;

સુણો સૌ સુંદરી. ૧૪

સદ્ગુરુ સ્તુતિ.

ગાહુંલી.

૩૫

સ્વપતિ રામ હૃદયમાં રહેજોરે—એ રાગ.

અહો મુરરજી હૃદયમાં રહેજોરે, સદ્ઉપદેશ દાસને દેજોરે;
સદા સંભાળ બાળની બેજો. અહો.

તમે રામયા નહી રંગાયારે, નથી દેવમાં લેશ ભરાયારે;
મોહજીત મોટા મુનિરાયા. અહો.

તમે પાંચે ઈંદ્રી વશ કીધારે, નથી કુમતીને ફાવવા દીધારે;
સદા સુમતી જાંઝે લીધી. અહો.

ચાર ચોરને ઘોરમાં ધાલ્યારે, શુદ્ધ તત્ત્વ રમણુતામાં મહાધ્યારે;
શુભ સ્યાદવાદ શૈલીએ ચાલ્યા. અહો.

તમે જ્ઞાનથી મન વશ કીધુરે, લક્ષ આત્મ સ્વરૂપમાં દીધુરે;
શુદ્ધ શાસ્ત્ર સુધારસ પીધું. અહો.

તમે ઉત્તમ સમકાલ ગામીરે, માગે રમુજ પદ શીર નામીરે;
તારા જેવા ધાણું ક્યારે સ્વામી, અહો.

તમે નોધારાના આધારે, તમે જ્ઞાન રતન બંધારે,
તમે કીધો પરમ ઉપકાર. અહો.

મેં તો ધાર્યો આધાર તમારોરે, મને અન્ય ન કો તારનારોરે;
પ્રભુ બવજળ પાર ઉતારો. અહો.

સાદાધી

ગહુ'લી.

૩૬

હરિ ભજન વિના દુઃખ દરિયા—એ રાગ.

- સજની મોરી ગુરવર કરો બોધ અંતરમાં ઉતારો, ટેક.
 સહિયર લ્હાવો લાખેણો લઈ વર્તનને સુધારો. સજની. ૧
- સાદાધનાં મૂળ છે ઉડાં, ફળ નીપજે સાદાધયા રૂડાં;
 સહુ કષ્ટ ટળા જાએ કુડાં. સજની. ૨
- જ્યાં સુખ સાદાધ તણાં સૂઝે, જો ખર સાદાધને પૂજે;
 ગરીબાઈ જતાં ત્યાંતો ધુજે. સજની. ૩
- બેની સાદાધ સંભાળો, કરકસર તણો હેવા ધારો;
 ત્રેવડ ત્રીજો બંધુ ધારો. સજની. ૪
- આગ્રહ આભૂષણનો ટાળો, તજો આઝકડાધ તણો ચાળો;
 ગુરૂ ભૂષણથી સારો દહાડો. સજની. ૫
- મોંઘાં ચીરની લાલચ છોડો, સ્પર્ધા એ દંભ થકી તોડો;
 સરસાધને શુણમાં જોડો. સજની. ૬
- પતિ સાદાધયા રહે રાજ, કુટુંબની હાથ રહે બાજ;
 સદ્ગુણો છે ખરી શોભાજ. સજની. ૭
- (સખી) ફળ સમજ સાદાધતણાં, વર્તન રાખો વ્યવહારતણાં;
 ઉત્તમ તેમાં છે લાભ ધણાં. સજની. ૮
- સંતોષે સદા રહેવું હરખી, સાદાધતણાં ફળ જાણી સખી;
 સવચ્ચંદ્ર ગરખી પરખી. સજની. ૯

કન્યાશાળામાં બાળાઓને ગાવાના ગરબા.

સ્રી કેળવણી વિષે.

ગરબો.

સ્રી નીતિ શિક્ષણ દો સદારે, અમે બાળા ઉચરીએ;
ધાર્મિક વ્યવહારિક મુદારે, જૈની બંધુ ઉદ્ધરીએ,
જૈન શ્વેતાંબર સંધનેરે, અમે વંદન કરીએ;
ધર્મ રૂપી નાકાવડેરે, ભવ સિંધુ ઉંતરીએ.
બ્રાહ્મી સુંદરી સીતા સતીરે લોલ, પૂર્વે ભણેલી સૌ હતીરે લોલ;
કેળવણી નીતિ લેઈ બહીરે લોલ, કીર્તિ કરી જોણે ઉજળારે લોલ.
અભણ મૂર્ખ માતાની સંતતિ, મૂર્ખ નિરૂઘમીરે લોલ;
સદ્ગુણી માતાની દાકરી, સદ્ગુણી વહુ સાસુ સમીરે લોલ.

સાખી.

કદી નીચ કોઈ નીવડે, નહી કેળવણી દોપ;
નીચ સંગતનો દોપએ, તજ કરોએ નીતિ પોપ.
જૈન કન્યાશાળા બહીરે લોલ, શ્રાવિકા શાળા નિર્મળીરે લોલ;
ધાર્મિક નૈતિક જ્ઞાનનીરે લોલ, સ્થાપો સુવિજય નિશાનનીરે લોલ.
દેશની ઉન્નતિ જાતિની ચઢતી, સ્રી શિક્ષણ વિષેરે લોલ;
ધાર વીર બળ બુદ્ધિ નિધાન, પ્રજા પ્રાકૃમી થશેરે લોલ.
સ્રી નીતિ શિક્ષણ ભાવે, સાંકળચંદ સુણાવે;
શ્રી સંધને ભક્તિ ભાવે, મોતીડે બાળા વધાવે.
સ્રી નીતિ શિક્ષણ દો સદારે, અમે બાળા ઉચરીએ.

નીતિ વિષે

ગરબો.

૨

શાણી સૈયર મારો, મન વિચારો, નીતિને સંભાળ;
 નીતિને સંભાળ શાણી, નીતિને સંભાળ. શાણી૭
 વિદ્યા બહેથી માન વધેને સાર અસાર જણાય;
 તેયારે નીતિ સાંપડે સખી સજ્જનમાં વખણાયરે. શાણી૦
 દ્રોપદી સીતા આદિ સતીઓ, નીતિવાન ગણાય;
 તેહની રહેણીથી યાત્રીએ તો એમાં માત પિતા વખણાયરે. શાણી૦
 દુઃખ પડે તોએ ધીર ધરી શાણી, શીયળને સંભાળ;
 સત્યતાને નહી છોડશે સખી, તેના માત પિતા વખણાયરે. શાણી૦
 સગાં રનેહી સાસરીયામાં, પ્રીતિ ધણી પ્રસરાય;
 વલ્લભ સૈયર લામશે, જો તું ખરો બતાવીશ ભાંવ. શાણી૦

વિદ્યા વિષે ગરબો.

૩

બહો બેની બાવથી વહેલી વહેલી તત્પર થાઓ શીખવાને સાહેલી;
 વિદ્યા વધારો નીતિ સુધારો વિવેક ધરી વહાલથી વહેલી વહેલી.
 સાખી.

વિદ્યાસાગર સુખકર, બાગ્યવાન કહેવાય;

વિદ્યા વિના નર નારીઓ, પશુ તુલ્ય સમજાય.

દીનતા ધરજો દુર્ગુણ હરજો સુખી થાશે સહેલથી વહેલી વહેલી;
 બહો બેની બાવથી વહેલી વહેલી.
 તત્પર થાઓ.

સાખી.

વાણી મધુરી ઓયરો કલેશ ન કરવો કદામ;

અસત્ય યુક્તી ન બોલવું સજ્જનો નીતિ શણગાર.

કઠોરતા ઠાળો શીયળતા પાળો આનંદ રંગ રેલથી વહેલી વહેલી;
 બહો બેની બાવથી વહેલી વહેલી.
 તત્પર થાઓ.

સ્ત્રીઓના ધર્મ વિષે.

ગરબો.

૪

સખીઓ નિજ નિજ નીતિ ધર્મ સદા સંભાળીએરે,
પરમ પવિત્ર પતિવ્રત પટકુળ કરી પરિધાન,
સાસુ સસરા માત પિતાની સેવા સાચવોરે;
ભાવ સહિત ભક્તિયા નિત ભજીએ ભગવાન—
એવા ઉત્તમ ગુણથી ઉભય સુકુળ અજવાળીએરે—ટક.
નજરે નજરે ન જોડીએ નાથ વિના નર સાથ;
પર નરને નવ આપીએ તાળી દાઢોડાથ.
હસવું, રમવું, જમવું એકાંતે નવ ભેસવુંરે;
પતિ વિણ પતિના પણ સન્નિધાની સંગાથ— એવા ઉત્તમ.
નાથ વિના કરવી નહિ, વિનોદ ક્રીડા વાત;
વિશ્વ વિરુદ્ધ ન વર્તવું, ભક્તે નાત કે ભ્રાત.
સગની બ્રત થવું નહિ સુધરી સદ્ આચાર્યારે,
નિર્લજ્જ નટખટની સોખત તગવી સુખત— એવા ઉત્તમ.
ક્રુષ્ટિ, કદુપ, કુખડો, નિર્ધન નિર્ભાગ દાય,
મતિ હિણ પતિત પતિ મળે, એ સતિને મુરરાય.
જોડી પગ અંગુકે દ્રષ્ટિ આધુ ઓઢીએરે,
સુખકર સાચવીએ સૌ સાથે સંપ સદાય— એવા ઉત્તમ.
ઉચે સ્વરે નવ ઉચરવું, મૂઝીને મરજનદ,
કુલીન બહેન કરવો નહિ, વડીલથી વિવાદ.
ચાંચળ ચાલે ચટક મટક ચતુરા નવ ચાલીએરે,
શિવ સુત કેશવની શિખામણ અંતર યાદ— એવા ઉત્તમ.

હુતાશન વિષે.

ગરબો.

૫

આવો આવો સૌ ભારતના વીર સંતાન,

આવો હુતાશન પ્રગટાવીએ.

આવો આવો અનુસરીએ ધર્મ મહાન,

આવો દિવ્ય જ્યોતિ જગાવીએ.

આવો આવો સૌં

લક્ષ્મી હુંટાઈ દેહ, આત્મ તણી આપણી,

શંકા પછી શી કહેા, અર્થ તણા નાશની. ?

આવો સૌ કારણોને શોધીએ સુખણ, આવો હુતાશન પ્રગટાવીએ.

આવો આવો અનુસરીએ

આવો આવો સૌં

કલેશ ને કુસુમ તણાં કારણોને ખોળીએ,

ખુણે ખુણે કલહ ખંજ ખોળવાને દોડાંએ.

આવો આવો એ કલેશ કાઢે ખાળીએ તમામ,

આવો હુતાશન પ્રગટાવીએ.

આવો આવો અનુસરીએ

આવો આવો સૌં

માન પાન ઊંચ નીચ વૃત્તિ તણા ભોગને,

તોર દોર સ્વાર્થ તણી અંધીના રોગને.

સ્નેહે મળીને પ્રજાળીએ તમામ,

આવો હુતાશન પ્રગટાવીએ.

આવો આવો અનુસરીએ

આવો આવો સૌં

આવો સેવા સ્વભાવ જ્યોતિ જગાવીએ.

આવો માતૃભક્તિ યશ પ્રગટાવીએ.

આવો વિશેષ ક્રોધ હોમીએ તમામ,

આવો હુતાશન પ્રગટાવીએ.

આવો આવો અહેસરીએ.

આવો આવો સૌ.

આસુરી અંશ થઈ આપણે ન શોભીએ,

દેવતાળ આત્મ દાવ્યતાથી અતિ ઓપીએ.

વિશેષ અજવાળાં પ્રગટાવીએ મહાનું,

આવો હુતાશન પ્રગટાવીએ.

આવો આવો અનુસરીએ.

આવો આવો સૌ.

શિયળ વિષે.

ગરબો.

૬

સાંભળો સખીઓ સહ મારી,

શિયળ ધરમ ઉર ધરીએરે;

આ ભવસાગર વિશાળ તેમાં,

શિયળ હોડીથી તારીએરે;

શિયળ વ્રતે નિશ્ચલ રહી તેનાં,

નામ સવારે સ્મરીએરે;

સાંભળો.

પતિ વિષુ અન્ય પુરુષ સ્પર્શિના,

બંધુ બરાબર ગણીએરે;

સાંભળો.

વિનયથી વાત સ્ત્રીઓને શોભે.

હાસ્ય કરી નવ હસીએરે;

સાંભળો.

શિયળવ્રતનું રક્ષણ કરતાં,

સંકટ સધળાં સહીએરે;

સાંભળો.

પતિ પ્રસન્ન સદા રાખ્યામાં,

શ્રદ્ધા અર્પણ કરીએરે;

સાંભળો.

મળ્યો મનુષ્યા દેહ મળનો,

શિયળવ્રતયા ઉદરીએરે; સાંભળો.

મહાવીર સ્વામીનો

ગરબો.

૭

અનોપમ આંદરે ઓચ્છવ છે મહાવીર મંદિરેરે,
ચાલો જોવા જઈએ હેતે હળીમળી આવત;
વહાલા વીરનો જન્મ દિવસ છે આજનોરે.

સાખી.

ત્રીશલા કુખે અવતર્યા. મહાવીરનો અવતાર,
ધન ધન દિવસ તે ધડી. વરત્યો જયજયકાર.

થાળ ભરી ભરી મોતીડે વધાવતીરે,
છપ્પન્ન કુંવરી સજ્જ સૌ શણગાર
ઉભી આરસ પારસમણિ ચોકમારે—

અનુપમ૦

સાખી.

જન મનરંજન પારણું, હીરાનો ઝળકાર.
પોઢ્યાછે માંહે મણિ, પુનમ મુખ જણાય.
હેતે હિંચોળે છે કંચન વરણી દોરીએરે,
માતા ત્રીશલા હરખ અપાર;
એવો દિવસ ઉગ્યો છે આનંદનોરે—

અનુપમ૦

સાખી.

મોતી તોરણ ખારણે, દીસે ઝાકઝમાળ;
ઈંદ્રાણી આગે નાચે, રણઝણ અચ્છો થાય.

ટકડા કરતી કોપલ મધુર મેના કંઠનીરે;
 વળી બપેયા આવતા રૂઠા રાગ;
 એવું આનંદ આનંદ વીર પારણીરે—

અનુપમ.

રાસડો.

૮

બનો બહેની સતી સમાણીરે.

૮૬.

સુલસા સીતાને સતિ સાવિત્રીનાં ચરિત્ર લેજો જાણી,
 તારામતી સતી હમવંતીને રાખો અંતરમાં પ્રમાણી;

જેને બધે વિશ્વે વખાણી. (૨)

બનો બહેની.

વિદ્યા શીખી વડાં પુસ્તક વાંચી સમજીને થાજો શાણી,
 સાંભળાજો ધરી રોહ સદાયે વિદ્યાગુરુજીની વાણી;

ઉલટ દર બરપુર આણી. (૨)

બનો બહેની.

ભરત ગુથણને શીવણને પણ, નેહયા લેજો નાણી,
 ગૃહકાર્યમાં જો ઉપયોગી તેવા ન રહેશે અજાણી;

જરૂર જોગું લેજો જાણી. (૨)

બનો બહેની.

અંતરમાં અભિલાષ ધરી કરો સદ્વિદ્યાની કમાણી,
 એવી બનો અવનીપર એની જેવી અનસુયા મણાણી;

દેવો જેને જોડતા પદાણી. (૨)

બનો બહેની.

જેમ રૂપી તલ પીલવા માટે જ્ઞાન રૂપી કરો ધાણી,
 જોળ તેલને જુદાં વિચારી તત્વને લેજો તાણી;

અરું સુખ ભેશે માણી. (૨)

બનો બહેની.

પુદ્ધિ રૂપી એક બેઠકું હ્યો બહેની, મૂકા નીતિની ઉઠાણો,
રમુછ હીત વચન કુપથી, ભરજો સુમુલુલું પાણીઃ
મહ્યા વિષુ છે કુળધાણી. (૨)
બનો બહેની.

રાજગીત.

૯

પ્રભુ પ્રત્યક્ષ જ્યોર્જ વિજય વરજો,
સખળ વિકળ દળ અનંગળ મળજો;
અરી બળ હરી બય ભીતી સહુ ટળજો.
તુરમાં શુરમાં તહારી સ્હાય લજો. પ્રભુ
જૈન બાળીકા આશિષ અંગે,
અવીચળ તુજ શાસન યજો;
વિધન વીલય થઈ શુભ દિન ઉદયે,
હર્ષ સકળ હૃદયે ભરજો;
નીતિમાં ધરી પ્રીતને વીહરજો. પ્રભુ

અથ સ્તવનાવનિ પ્રારંભ.

મહાવીર સ્તવન.

૧

જરી સામું જુલો મહાવીર, હો ત્રીશલાના જમારે;—જરી
નરક મલિનું દુઃખ નાથ નિવારો, જમડા ત્યાં બધે ચીરેચીર,
ચીરે ચરરરરરરરર. જરી

પશુ પંખીનો બવ અમને ન આવે, પાપીડા મારે તાણી તીર;
 તાણી તરરરરરરરરે. જરી૦
 જામરું જોખમ કરે, ચાર જોદાઓ, કાપો કુર્મી કધાર;
 કાપો કરરરરરરરરે. જરી૦
 પ્રખળ અનળબવ, માંડી બળું છું પ્રભુ, ઉચરું શું અરજ અધાર;
 ઉચરું અરરરરરરરરે. જરી૦
 કેવળ પામી સ્વામી, અંતરજામી પ્રભુજી, વસીયા છો સિદ્ધ
 સિદ્ધાને શિર; વસીયા સરરરરરરરરે. જરી૦
 મી જન મંડળ, શિવ સુત કેશવને, આપ દયાનાં છાંટા નીર;
 છાંટા છરરરરરરરરે. જરી૦

સ્તાવન.

૨

વિમળઃચળ વાસી બહારા વ્હાજા,
 સેવકને વિસારો નહિ વિસારો નહિ.
 જગા વિષ્ણુ મીન દુઃખ આતી પામે,
 જીજ્ઞાસુ આપ જાણો સહી, આપ જાણો સહી.
 દુઃખ હરનારા બીજન આરા, શરણે છું મહારાજ;
 ચાર ચોર કંડે મુજ પડ્યા, પુન્ય રતનને કાજ— સેવકને.
 પાપી ચંડાળો પકડી મુજ, માલ હણી લેનાર;
 પ્રભુજી જો મુજ વ્હારે આવો, તો છું કિમરનાર— સેવકને:
 જનમ મરણનાં દુઃખ વેઠ્યાં બહુ, પણ નવ આવ્યો પાર.
 તે દુઃખને દુર કરવા કારણ, આવ્યો તમ દરબાર— સેવકને.
 અરજી ઉર ધરી નેહ નજર કરી, સેવકની કરો સહાય;
 કૃપા તણ્યા એ સીંધુ તમ વાણ, કાણ ઉતારે પાર— સેવકને.
 બવ દુઃખ ભંજન ભવવંત કરો મમ, કંઠજી કરમનું નાશ;
 પદ પંખજ ચહે પ્રાણ મધુકર પુરો મનની આશ— સેવકને.

સ્તવન.

૩

તમે હજવે હજવે હાલો, તમે ધામે ધામે આલો
વાલેશ્વર નેમજી.

પુઠે પુઠે આવે છે રાગુલ નાર—તમે.

ઉભા રહો અલખેલડા છેક દીયો નહીં છેક,

પ્રાણનાથ પાછા ફરો છે નવ બવનો નેહ;

તમે દયા દીલમાં ધારો પુર્વેની વાત વિચારો. વાલેશ્વર નેમજી.

પશુ તજ્યા પોકારમાં માન્યો મારો વાંક,

અલખેલા ઉભા રહો હું તમ પતિ રાંક;

તમે વાંક દીઠો શો મારો મને શાં માટે વિસારો. વાલેશ્વર.

પમલે પમલે ચાલવા, હોંશ ધણી છે કંથ,

પ્રાણનાથ પાછા ફરો મહેં નવ દીઠો પંથ.

તમે સ્નેહીને સંભાળો બલે અક્ષય સુખમાં મ્હાલો. વાલેશ્વર.

ઉભા રહો અલખેલડા જાલો મારો હાલ,

પ્રાણનાથ પાછા ફરો આવું છું સંગાથ;

મને ચરણે સેવા આલો પ્રભુ હાથ મારો જાલો. વાલેશ્વર.

રમુજી સ્વામી સુખના અનાયના છે નાથ,

પ્રેમી જનને પ્રેમયા શોધી લ્યો સંગાથ.

પ્રભુ પ્રાણવધી પણ વાંલો મને સાથે લખને ચાલો. વાલેશ્વર.

સ્તવન.

૪

મહેંતો આધાર ધાર્યો તમારો

ટેક.

આ પુડતા બાળકને ઉગારો. જીજ્ઞંસુ આધાર.

ધોર અટવીમાં જુલો પડ્યો છું, હું તો અનંત ભવ આથડ્યો છું;

હવે શાન્તિનો રસ્તો સુખડો.

મહેંતો.

નથી ખોટ ખળને તમારે, ત્રણ રતનોની આસા અમારે;

ਮੇਰਾ ਗਾਇਕਾ

તારો વાણી નથી ઉરે આણી.

મહેતો.

नदी विषय कसाये। तज्जया।

મહેતો.

હું રમુજ કહું ચિર નામી.

મહેતો.

કન્યાવિક્રય નિષેધક.

[ખાળાઓનો સંવાદ.]

પ્રશ્ન—કેન નિર્મળા આ વરધોડો જોયો કે ?

નિર્મળ—હા બહેન, એ તો મારી પ્રેમાળ સખી ચંદનબાતો છે.

અરેરે!! એના કુદરતી અને સ્વાર્થ પીતાએ સાઠ વરસના હાંત વગરના ડોસા
સાથે 'આર વરસની નાની બાળકી પધરાવી દીધી.

ડાસો નહીં પરણ્યો કહો, પૈતાજ પરણી જાય છે;

અયોગ્ય જોતાં જોડણું, વૈષ્ણવતા પર્તાય છે.

આન સાહેબી તણી, જંદગી અકારો યાય છે.

• • • •

સુઢાને બાળની આપી, બાંધે છે મીઠજો મડે;

પીતા પુત્રી તથા પાપી,, પસ્તાવામાં પછી પડે.

મુશીલા—ખડું છે બહેન, સ્વામી સ્મશાન ચોખ્ખા અને પત્નિ પતી

પ્રેમ, એ જીવનનો સંસાર શું અને પ્રેમ શું, એ ક્યાંથી સમજે.

પ્રમીલિ—નીચમાં પણ : નીચ નર, કન્યાવિક્રમ કરનાર છે;

એવા અધર્મી જન પર ધ્યાનત, હજારો વાર છે.

ધિક્કાર છે એવા કુપ પતન કરનાર પીતાને, પોતાની પ્યારી પુત્રીનું સર્વસ્વ સુખ ભેઈ જાઈગી અકારી કરવાનું કેમ સુખનું હશે ! પણ સરખાં પ્રાણીઓ પણ અગ્ન્યાના રક્ષકનો હક ધરાવે છે. પારધી પણ પોતાનાં કુમળાં બાળકોની હાંસા કરતાં આયકો ખાય છે છતાં ઉચ્ચ ગણના મનુષ્યો રક્ષકને સ્થાને બક્ષક બની પારધીથી પણ અધમ પ્રકાર ચલાવતાં શરમાતા નથી એ ખરેખર શૌચનીય નહીં તો બીજું શું ? રાંક પુત્રીને સંકટમાં નાખનાર મોંઘા મનુષ્યાવતારની કીંમત નહીં સમજનાર અને કુરપણું ગુન્જનાર એવા નરાધમોને હજારોવાર ધિક્કાર હો.

નથી કોથી જનો ડરતા, અનિષ્ટાચાર આદરતાં;

નથી પરવા કશી કરતા, પુરણુ ઉર પાપથી ભરતાં.

સુશીલા—હવેન પ્રમીલા એ કન્યાવિક્રયના કુર્મથી કલંકીત ચનારાઓને શું ખમર નહીં હોય કે, પરમાધામીઓના અસહ્ય માર સહન કરવા પડશે, નરક અને નીગોદનાં બચકર કષ્ટો ભોગવવાં પડશે. અહીં કરેલાં નીંદાપાત્ર અકાર્યોનો બહોલો અવસ્ય મળશેજ.

પ્રમીલા—હવેન સુશીલા, એ કન્યાવિક્રય કરનાર અસુરી માનવો વજ્રમય છાતીના કડોર હોય છે, તેના હૃદયમાં કુમળી કુમારીકાઓ માટેની કાંઈપણુ લાગણી હોતી નથી, તેમણે લજ્જા અને શરમને તો સાતપે સ્થાને ચડાવી મુકેલ છે. જેણે મને તેવાં કુટુંબોથી પણ ધન સંચય ઉત્તમ માન્યો છે. એવાઓના હૃદય મંદીરમાં આર્યાવૃત્તની અનાથ અમળાઓની અસહ્ય વેદનાવાળો અરજી ક્યાંથી વાસો કરે, પણ એવા અગ્નાની જીવો બાણતા નથી કે—

આ ચાર દીન કુડ કપટના, કાલે સવારે વહી જશે,

સુખ સંપત્તીને સાયગ્રી, હોતી નહોતી યદ્ય જશે;

બાજી રચેલી તરંગની, મનમાં અધુરી રહી જશે,

યમદુત ગળચી પકડીને, નિશ્ચય નરકમાં લઇ જશે.

કન્યાને વેચી તેના ભોહી માંસનું આ આર્થદિક્ષનાં ધણું માથાપો બક્ષણુ કરી રક્ષણુપણુનો હક ધરાવે છે. એમના વેચાણુને પૈસે વિવાહ મ્હાલે છે, અને ન્યાત જાતમાં મીઠ પાન આપી વાહ વાહ બોલાવે છે.

મળ્યાતા સુષો પશુ એવાં અકામીમાં ભાગ લે છે. અને દુષિત અન્નને ઉ-
દરમાં ધાત્રી દોષીત બને છે, એવા અનિષ્ટ આચાર વિચારથી જનમંડળ
અદ્ય થઈ નષ્ટ પ્રાય થઈ જાય છે થતા જાય છે અને થશે ! રાગ શોક
અને દુષ્કાળનાં ભયંકર સંકટો આ દેશને સહન કરવાં પડે એમાં નવાઈ
શું ! એમની મુખાર્ધ ભરેલી શરમયુક્ત રૂઠીઓ જ્યાં સુધી આ દેશમાં
પ્રવર્તશે ત્યાં સુધી તેમના ઉપર પરતંત્રતા રૂપી વૃક્ષ કાષ્ઠમ રહેશે.

જે દેશમાં પ્રેમ પરહસ્તે વેચાય છે, પૈસા વડે ખરીદાય છે, અને
પશુવૃત્તિ સમાન તેની વ્યવસ્થા વાય છે તે દેશમાં વર્ણશંકર પ્રજાનું ઉદ્ધ-
ભવે એ ન્યાય શાસ્ત્રનું હરમાન છે. અસ્તુ.

વારી વારી ગ્રામે છ શું વીરો—એ રાગ.

અધાં— દીકરીનું વેચાણ કરે છે, ધન જમાત્ર કેરું કરે છે,

પ્રમીલા—દીકરીને ગાય જ્યાં દોરાય ત્યાં જાએ પરાધીન તેનાં પ્રાણ,
નાતિ રીતી પ્રભુ ભીતી તજીને, કરે પુત્રોનાં વેચાણ;
(અરેરે) આર્યો કુકર્મ કરે છે, મહા પાપે પીંડ ભરે છે.

દીકરીનું.

—કર્મળા—જેનાં આક્રોકનો ગુલામસારો,

સહુથી કનિષ્ઠ લેખ્યાય;

પશુ આર્ગોના અધમ ધારામાં,

ત્રાય ત્રાય વસ્તાય.

(અરેરે) અધર્મીઓ વિચરે છે, આ ભારત ભારે મરે છે.

દીકરીનું.

સુશીલા—હે કીરતાર કશ્ચા કરી હવે, દો સદ્ગાનનું દાન;
સ્વયંવર જેવાં સ્નેહ લગ્નોથી, અંચી ગુંચો ભગવાન.
(રમુજી) એ અભિલાષ ધરે છે, પગ પગ પ્રભુને સમરે છે.

દીકરીનું.

સમાપ્ત.

મહત્વંતી એટલે રજસ્વતા સ્ત્રી સંબંધી ખુલાસો.

સ્ત્રીઓને રૂઠુ એટલે એટલાવ આવે ત્યારથી ચાર દિવસ સુધી કાઠ-પણ પ્રકારનાં કામ કરવાં ન જોઈએ. વાસીડું સરીખું પણ વાળવું નહીં. ધરનાં ત્રાંબા પીતળ કે કલંધનાં કામ પણ માંબંધાં નહીં. પોતાને એક જ સ્થળે રહેવું તે અડકાવેલી સ્ત્રીને ચોથે દિવસે નહીં પવિત્ર કરીને પછી ઘરમાં ભેળવવી ત્યાં સુધી ખાસ પોતા પાસે રાખવી પહેલા દિવસ ચંડા-જીનીની ઉપમાનો બીજો બ્રહ્મધાતકનો અને ત્રીજો દિવસ ધોમણની ઉપ-માનો જાણવો; ચોથે દિવસે નાલા પછીનો શુદ્ધ જાણવો.

હવે તેનું મુખ દેખતાં એક આંખિલનો દોષ લાગે અને રામની વાત કરતાં પાંચ આંખિલનો દોષ લાગે. વળી તે એટલું હોય ત્યાં એમનાં સાત આંખિલનો દોષ લાગે અને તેમના બાણમાં જમનાં છૂંતો દેખ લાગે છે અને તેમને વસ્તુ દેતાં લેતાં અઠમનો મહા દોષ જાણવો.

હવે રૂઠવતીનું એકું ભોજન જે વધેલું તે જો દોરતે ખવરાવે તો ખાર ભવ નહારા કરવા પડે.

વળી રૂઠવતી જોણું, રોણું ને વજોણું ત્રણ દિવસ વજે તથા સાં-ધણું શીવણું ન કરે અને દોર સાર બાધવા ધન પણ ન મુકે તેમજ ખાર માટી પણ ન કરે ને તેટલો વખત ખટરસ ભોજન લેવું નહીં અને ધર્મ કથા કરે નહીં તેમજ કરાવે નહીં વીગેરે દોષ પુણ્યવતી વિચારમાં જણાવ્યા છે જેમ જેમ સિકાંતમાં છે તેમ વેદ પુરાણમાં પણ કહેલ છે.

શિવ મસ્તુ સર્વ જગતઃ પરહિત નિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।

દાષાઃ પ્રયાન્તુ નાશઃ સર્વત્ર સુખી ભવન્તુ લોકાઃ ॥

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

ગુરુ ગુણુરત્નમાળા.

ઉપરોક્ત શ્રી વર્ગને ખાસ ઉપયોગી અને સંગીત તિપ્પણ સ્વીય તેમજ નૈતિક જ્ઞાન આપનારું પુસ્તક ધર્મશીલ પ્રહેન કે તથા સુઝ પ્રહેન સાંકળીએન તન્મયી શ્રીયુત હૈમચંદભાઈ મેઝારકતે જ્ઞાનનાથે બેન નીચે કપાવી મહાર પાડવામાં આવ્યું હતુંક પ્રહેનોએ એ પૈસાની ટીકીટ મોકલી નીચેના શીરનામાથ કેપું. બેટની નકલો થોડી છે માટે સત્વર મંગારી લેવું.

ખાસ પ્રભાવના કરવા લાયક છે. પુસ્તક નકલના ચાર આ વર્ગમાં આવ્યા છે સામગ્રી નકલો ખરીદ કરનારને સાડાં કમીશન : આવશે મટે ઉત્તમ જ્ઞાન મેરા ગુણવત્તુ નહિ સુમેષુ કિમલુ.

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

શ્રી હૈમચંદ મેઝારકતે ચોકસી બોરસદ. સ્ટેશન સવચંદ દામોદરદાસ શાહ બોરસદ. જેન પાઠશાળા શા. મોડીદાસ દામોદરદાસ રામપુરા. સ્ટેશન બંગાડ તા. ક.—સરકુત, વિદી, ગુજરાતી લીપીમાં પ્રેમકાપી તે સુધારવાનું કામ મોઢા ચાન્ડીથી કાળજીપૂર્વક કરી આપવામાં |

પૂછા:—

સવચંદ દામોદરદાસ શ
દેડ માસુર જેન પાઠશાળા

